AUT, XLVII, 2009, p. 39-72

TOPONIMIA VĂILOR BISTRA ŞI SEBEŞ. GLOSAR (III)

de

Diana BOC-SÎNMĂRGHIŢAN

Lucrarea de faţă reprezintă un capitol dintr-o lucrare mai amplă privind *Toponimia văilor Bistra şi Sebeş*. Primele două părţi – literele A-F; G-M – au fost publicate în numerele anterioare ale revistei (AUT, XLV (2007), p. 15-72; AUT, XLVI (2008), p. 59-116).

Materialul toponimic a fost cules prin anchete la faţa locului, apelându-se în egală măsură şi la lucrări de toponimie (dicţionare, monografii, articole, studii), la culegeri de documente, la lucrări istorice şi memorialistice, ghiduri, planuri etc. Localităţile ale căror nume topice au făcut obiectul nostru de studiu sunt aşezate de-a lungul văilor Bistra (localităţile: Băuţar, Bucova, Cireşa, Ciuta, Cornişoru, Glimboca, Iaz, Măgura, Mal, Marga, Măru, Obreja, Ohaba, Oţelu Roşu, Poiana Mărului, Preveciori, Rusca Montană, Ruschiţa, Valea Bistrei, Vama Marga, Var, Voislova, Zăvoi) şi Sebeş (localităţile: Borlova, Caransebeş, Cicleni, Dalci, Turnu Ruieni, Zerveşti, Zlagna), principali afluenţi ai râului Timiş.

N

Năpişti [năpíşć] (Zăv) – vale cu pădure şi izlaz. – După n. grup *năpişte* „loc semănat cu napi sau cu sfeclă” (DLR).

Neágu (Bor) – pădure de foioase şi conifere. – După antrop. *Neagu* (DTB, VI, 82).

Nedeia [ńeđéi̯a] (Măg) – munte. – După s. *nedeie* „petrecere câmpenească populară de origine pastorală organizată de obicei cu prilejul unei sărbători sau al unui hram. 2**.** Loc (plan) pe vârful unui munte” (< sl. *nedĕlja* „duminică“) (DEX).

Nedeia (Car) – stradă. V. *supra.*

Negura [ńégura] (Var) – pădure de foioase. – După s. *negură* „ceaţă deasă, întunecime, beznă” (DLR).

BDD-A6429 © 2009 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-15 01:54:32 UTC)

Nérmeş (M) – afluent al râului Marga. – Toponimul ar trebui raportat la magh. *Nermygh*, atestat documentar la 1477, în care partea finală este echivalentă cu *ügy*, *vighy* însemnând „apă”. Pentru prima parte a numelui părerile sunt împărţite: Petrovici, *Graiul*, 11-12 spune „elementul de la început nu-mi aminteşte de nicio formă ungurească cunoscută mie”, iar autorii DTB, referindu-se la oiconimul *Nermed*, notează „pentru prima parte a numelui, cf. Nera”, iar despre *Nera* majoritatea lingviştilor sunt de părere că este de origine autohtonă, radicalul său fiind comun cu cel al altor denumiri de ape din Europa: *Norin* (Dalmaţia), *Nerete* (Valea Vardarului) *Neretva* (Herţegovina), regăsindu-se şi în câteva hidronime baltice: *Neretha*, *Nereta*, *Nerica*. Radicalul *ner-*, *nar-*, *nor-* s-ar găsi, după opinia lui Petar Skok, şi într-o inscripţie etruscă, precum şi în limba greacă. Referindu-se la acest hidronim, Vasile Ioniţă îl încadrează în rândul relictelor hidronimice (Ioniţă, *Contribuţii*, 165-166).

Nevoia [ńevói̯a] (Bor) – gol alpin. – După s. *nevoie* „familiar; în imprecaţii şi exclamaţii”, „dracul, naiba” (< sl. *nevolja)* (DEX, DLR).

Nevoia (PoiMr) – munte. V. *supra.*

Nevoia (sau ***Muntele Zlăgnénilor***) (Zg) – munte, locul unde locuitorii Zlagnei duc vara oile, caii şi vitele tinere la păşunat. V. *supra.*

Nína (TRu) – deal. – După antrop. *Nina* (DNFR, 334).

Númăru 1 (M) – păşune montană pe Vârful Prodanei. – După s. *număr* + determ. numeral.

Număru 2 (M) – păşune montană lângă Valea Rea, mai sus de Măgură. – După s. *număr* + determ. numeral.

O

Oacheşa [u̯ákéşa] (M) – poiană montană în Sturu. – După s. reg. *oacheşă* „(despre oi; rar despre alte animale). De culoare albă cu pete (cearcăne) negre împrejurul ochilor; (despre oameni) cu ochii, părul şi sprâncenele negre şi cu pielea feţei de culoare închisă, brunet”(DEX), cf. şi numele de animal *Oakíşa* înregistrat de Densusianu, Ţ. H., 82 „o̯acăşă, otśeluşă pingă otśi̯”.

Obârşia Bolvaşniţei [~bolváşniţî] (M) – platou între dealuri. – După s. *obârşie* „locul de unde începe să se formeze albia unui râu; izvor. Culme, muchie, vârf” (< sl. *obrŭšije*) (DEX) + determ. topon. *Bolvaşniţa* (gen.).

Obârşia Cálovii (Obr) – deal, locul de unde izvorăşte Calova. – După s. *obârşie* + determ. topon. *Calova* (gen.).

Obârşia Cocinului Mare (VB) – deal. – După s. *obârşie* + determ. topon. *Cocinu Mare* (gen.).

Obârşia Culmii Ursului (VB) – deal. – După s. *obârşie* + determ. topon. **Culmea Ursului* (gen.).

BDD-A6429 © 2009 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-15 01:54:32 UTC)

Obârşia Grădinii (Obr) – locul de unde izvorăşte Godeana. – După s. *obârşie* + determ. subst. *grădină* (gen.).

Obârşia Hodinţului [~hoďínţuluı̯] (M) – deal. – După s. *obârşie* + determ. topon. *Hodinţ* (gen.).

Obârşia Idegului [~iďéguluı̯] (Zer) – fânețe. – După s. *obârşie* + determ. topon. *Ideg* (cf. top. magh. *Hideg* < adj. magh. *hideg* „rece”, DTB, V, 33, v. şi Iordan, *Top. rom*., 12) (gen.).

Obârşia Măciştii (M) – păşune. – După s. *obârşie* + determ. topon. *Măcişte* (gen.).

Obârşia Malingii [~malínźi] (Bcv) – locul de unde izvorăşte Malingea. – După s. *obârşie* + determ. topon. *Malingea* (gen.).

Obârşia Mânii (Băţ) – deal. – După s. *obârşie* + determ. topon. *Mânea* (gen.).

Obârşia Mânzu [obîŕśa mînḍu] (M) – păşune, poiană. – După s. *obârşie* + determ. topon. *Mânzu* (gen.).

Obârşia Măloásei (TRu) – pădure de foioase. – După s. *obârşie* + determ. topon. *Măloasa* (gen.).

Obârşia Mărgúţei (M) – locul de unde izvorăşte pârâul Mărguţa. – După s. *obârşie* + determ. topon. *Mărguţa* (gen.).

Obârşia Nérmeş (M) – păşune montană. – După s. *obârşie* + determ. topon. *Nermeş* (gen.).

Obârşia Prodánii (M) – locul de unde izvorăşte Prodana. – După s. *obârşie* + determ. topon. *Prodana* (gen.).

Obârşia Rámnii (Glb) – locul de unde izvorăşte Ramna. – După s. *obârşie* + determ. topon. *Ramna* (gen.).

Obârşia Rămétii (Bcv) – deal. – După s. *obârşie* + determ. topon. *Remetea* (gen.).

Obârşia Rúgului ((Cir) – fânețe. – După s. *obârşie* + determ. topon. *Rugu* (gen.).

Obârşia Scócului (M) – deal. – După s. *obârşie* + determ. topon. **Scocu* (gen.)

Obârşia Scorílii (Mal) – deal. – După s. *obârşie* + determ. topon. *Scorila* (gen.).

Obârşia Slátinii (VB) – deal. – După s. *obârşie* + determ. topon. *Slatina* (gen.).

Obârşia Slătinícii (Zăv) – fânețe. – După s. *obârşie* + determ. topon. *Slătinica* (gen.).

Obârşia Slătínii (Glb) – locul de unde izvorăşte Slatina. V. *supra.*

Obârşia Şipotului [~şípotuluı̯] (M) – locul de unde izvorăşte Apa Şipotului. – După s. *obârşie* + determ. topon. *Şipot* (gen.).

Obârşia Vârcioróvii (Glb) – locul de unde izvorăşte Vârciorova. – După s. *obârşie* + determ. topon. *Vârciorova* (gen.).

BDD-A6429 © 2009 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-15 01:54:32 UTC)

Obârşia Văii (TRu) – pădure de foioase. – După s. *obârşie* + determ. subst. *vale* (gen.).

Obârşia Văii Lúpului (Bcv) – deal. – După s. *obârşie* + determ. topon. *Valea Lupului* (gen.).

Obârşia Văii Vârcioróvii (Glb) – locul de unde izvorăşte Valea Vârciorovii. – După s. *obârşie* + determ. topon. *Valea Vârciorovii* (gen.).

Obârşia Vârcioróvii (Obr) – locul de unde porneşte Vârciorova. – După s. *obârşie* + determ. topon. *Vârciorova* (gen.).

Obârşile (Bor) – fânețe. – După s. *obârşie* (pl. art.).

Obârşóg (Băț) – vale. – După s. *obârşoacă*, „vale întunecată, înfundătură” (< *obârşie* + *-oacă*), prin schimb de sufix: *-oc* (fem. *-oacă*) > *-og* (DTB, VII, 17).

Obârşia Măştii (M) – păşune, izlaz. – După s. *obârşie* + determ. antrop. *Măşca* (DOR, 318, s. v. *Măcica)* (gen.).

Obéni (Glb) – teren arabil. – După n. grup *obeni* = *ohăbeni* „originari din localitatea Ohaba”.

Oblégi (Dlc) – teren arabil. – După s. *obleagă* (pl.) „pământ lăsat necultivat un an sau doi şi care serveşte în acest timp ca păşune” (DLR, care îl înregistrează în Banat), cu var. *obloagă*, *oblog*, neatestate de dicționare.

Obráțu de la Úlița lu Tomotéi [~tomoćéi̯] (Mal) – drum. – După s. reg. Ban. *obraţ* „cărare printre holde; drum de câmp printre ogoare” (DLR) + determ. topon. *Uliţa lu Tomotei* cu prep. comp. *de la*.

Obráțu din Ánini (Mal) – drum. – După s. *obraţ* + determ. topon. *Anini* cu prep. *din*.

Obráțu după Ánini (Var) – teren arabil. – După s. *obraţ* + determ. topon., cf. *Aninii Strugului*, cu prep. *după*.

Obráțu lu Cálea Mórii (Var) – teren arabil. – După s. *obraţ* + determ. topon. *Calea Morii* (gen.).

Obráțu lu Márcu (OR) – drum. – După s. *obraţ* + determ. antrop. *Marcu* (DNFR, 291) (gen.).

Obráțu Mare (Mal) – drum. – După s. *obraţ* + determ. adj. *mare*.

Obráțu Mic (Mal) – drum. V. *supra.*

Obrejéni (Glb) – teren arabil. – După n. grup *obrejeni* „cei din localitatea Obreja”.

Obrejéni (Băț) – parte a satului. V. *supra.*

Obréjile (Bor) – şes arabil. – După s. reg. Ban. *obrejă* (pl.) „loc neted ce rămâne după retragerea apelor unui râu” (DLR) „culme stearpă pe un deal; loc înalt şi sterp” (Iordan, *Top. rom*. 33), v. şi Goicu, *Note*, 29; DTB, VII, 20).

Odáia (Car) – poiană. – După s. *odaie* „aşezare gospodărească izolată de sat; fermă mică, târlă de vite etc.; colibă servind de adăpost

BDD-A6429 © 2009 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-15 01:54:32 UTC)

provizoriu pescarilor, ciobanilor sau muncitorilor agricoli în timpul lucrului; otac" (< turc. *oda,* bulg. *odaja)* (DEX).

Ogáş (Măg) – pârâu, se varsă în Bistra. – După s. *ogaş* „urmă adâncă (şi îngustă) săpată în pământ de şuvoaiele apelor de ploaie" (DEX), „vale îngustă" (DTB, VI, 31), „vale în formă de treucă cu părţile laterale mai lăsate (Porucic, *Lexiconul*, 32).

Ogaş (OR) – cartier al oraşului, vale. V. *supra.*

Ogaşu Afúnd (Bor) – vale îngustă. – După s. *ogaş* + determ. adj. *afund.*

Ogaşu cel Larg (TRu) – pârâu, izvorăşte de la Groapa Afundă şi se varsă în Măloasa. – După s. *ogaş* + determ. adj. *larg*.

Ogaşu Bábei (Zg) – terenuri arabile. – După s. *ogaş* + determ. antrop. *Baba* (v. *supra*) (gen.).

Ogaşu Baronéşti (Car) – ogaş. – După s. *ogaş* + determ. n. grup *baroneşti* (cf. antrop. *Baronescu* < s. *baron* + suf. -*escu*) (DNFR, 49).

Ogaşu Biséricii (Dlc) – pârâu, izvorăşte din Obârşia Bisericii şi se varsă în Valea Dalciului. – După s. *ogaş* + determ. subst. *biserică* (gen.).

Ogaşu Bóului (TRu) – pârâu, izvorăşte din Tocitoare şi se varsă în Slatina. – După s. *ogaş* + determ. topon., cf. *Pe Bou* (gen.).

Ogaşu Cărbunári (Car) – ogaş. – După s. *ogaş* + determ. topon. *Cărbunari*.

Ogaşu Ciungului [~śúnguluı̯] (TRu) – pârâu, izvorăşte din Culmea Lazului şi se varsă în Valea Turnului. – După s. *ogaş* + determ. antrop. *Ciungu* (DNFR, 131) sau s. *ciung* „ciot", „butuc", „trunchi de copac" (DTB, II, p. 71).

Ogaşu Coácăzului (TRu) – pârâu, izvorăşte din Culmea Lazului şi se varsă în Măloasa. – După s. *ogaş* + determ. subst. *coacăz* (gen.).

Ogaşu Cráiului (Bor) – drum forestier. – După s. *ogaş* + determ. topon. *Craiu* (gen.).

Ogaşu cu Cleánț (Bor) – deal. – După s. *ogaş* + determ. subst. *cleanț* precedat de prep. *cu*.

Ogaşu cu Cleanț în Gúră (TRu) – pârâu, izvorăşte din Culmea Lazului şi se varsă în Măloasa. – După s. *ogaş* + determ. subst. *cleanț în gură* „cleanț la vărsare".

Ogaşu cu Imálă[1] (Obr) – fânețe. – După s. *ogaş* + determ. subst. *imală* precedat de prep. *cu*.

Ogaşu cu Léspedea (Obr) – fânețe. – După s. *ogaş* + determ. subst. *lespede* precedat de prep. *cu*.

[1] În *Monografia comunei Obreja,* p. 13, toponimul apare cu forma *Ogaşul cu Imală Neagră*.

BDD-A6429 © 2009 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-15 01:54:32 UTC)

Ogaşu cu Ócnele (Obr) – vale îngustă şi pârâu. – După s. *ogaş* + determ. subst. *ocnă* (pl.) precedat de prep. *cu*.

Ogaşu cu Strúnga (Bor) – păşune împădurită. – După s. *ogaş* + determ. subst. *strungă* precedat de prep. *cu*.

Ogaşu cu Stúpu (TRu) – pârâu, izvorăşte din Culmea Lazului şi se varsă în Măloasa. – După s. *ogaş* + determ. subst. *stup* (pl.) precedat de prep. *cu*.

Ogaşu cu Ţânţári (TRu) – pârâu, izvorăşte din Culmea Măloasei şi se varsă în Măloasa. – După s. *ogaş* + determ. subst. *ţânţar* (pl.) precedat de prep. *cu*.

Ogaşu de la Faţa Slátinii (TRu) – pârâu, izvorăşte de sub Măgură şi se varsă în Slatina. – După s. *ogaş* + determ. topon. *Faţa Slatinii* precedat de prep. comp. *de la.*

Ogaşu de la Tău Pórcului (TRu) – pârâu, izvorăşte din Culmea Măloasei şi se varsă în Măloasa. – După s. *ogaş* + determ. topon. *Tău Porcului* precedat de prep. comp. *de la.*

Ogaşu de la Groápa Afúndă (Dlc) – pârâu, izvorăşte de sub Culmea Lazului şi se varsă în Valea Dalciului. – După s. *ogaş* + determ. topon **Groapa Afundă* precedat de prep. comp. *de la.*

Ogaşu de la Tortomír (Obr) – fâneţe. – După s. *ogaş* + determ. antrop. *Tortomir* precedat de prep. comp. *de la.*

Ogaşu Dămăschín (Dlc) – pârâu, izvorăşte din Cracu lu Dămian şi se varsă în Valea Dalciului. – După s. *ogaş* + determ. antrop. *Dămăschin* (DNFR, 162).

Ogaşu Dobréştii (Bor) – vale. – După s. *ogaş* + determ. topon. *Dobreasca* (gen.).

Ogaşu Fâşcului (Bor) – drum forestier. – După s. *ogaş* + determ. topon. *Fâşcu* (gen.).

Ogaşu Feregárului (RusM) – vale cu multă ferigă. – După s. *ogaş* + determ. subst. *ferigar* (gen.).

Ogaşu Frásinului (Bor) – fâneţe. – După s. *ogaş* + determ. subst. *frasin* (gen.).

Ogaşu Iénii (Car) – teren arabil. – După s. *ogaş* + determ. antrop. *Ienea* (cf. antrop. *Iene*) (DNFR, 254) (gen.).

Ogaşu la Fund (Bor) – păşune împădurită. – După s. *ogaş* + determ. subst. *fund* precedat de prep. *la.*

Ogaşu Láscănului (TRu) – pârâu, izvorăşte din Pleşa şi se varsă în Slatina. – După s. *ogaş* + determ. antrop. *Lascănu* (cf. *Lascău*, ung. *Latskó*) (DNFR, 273) (gen.).

Ogaşu Lázului (Dlc) – pârâu. – După s. *ogaş* + determ. topon. *Laz* (gen.).

BDD-A6429 © 2009 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-15 01:54:32 UTC)

Ogaşu lu Boácă (TRu) – pârâu, izvorăşte din Culmea Pleşii şi se varsă în Slatina. – După s. *ogaş* + determ. antrop. *Boacă* (< s. *boacă* „un fel de nap care seamănă cu guliile") (DNFR, 66), cf. şi *boacă* „clopot mare din tablă pentru oi" (MDA, I, 284) (gen.).

Ogaşu lu Búba (Obr) – ogaş. – După s. *ogaş* + determ. antrop. *Buba* (cf. bg. *Buba*, cf. şi ucr. *buba* „bob, bobiţă") (DNFR, 82) (gen.).

Ogaşu lu Buba (OR) – ogaş. V. *supra.*

Ogaşu lu Călimán (Bor) – ogaş. – După s. *ogaş* + determ. topon. *Căliman*, cf. *Cracu lu Căliman.* Iniţial numele s-ar fi numit **Ogaşu lu Cracu lu Căliman.*

Ogaşu lu Dumítru (Bcv) – ogaş. – După s. *ogaş* + determ. antrop. *Dumitru* (DNFR, 186) (gen.).

Ogaşu lu Firắru (Bor) – ogaş. – După s. *ogaş* + determ. antrop. *Firăru*, v. *supra Cracu lu Firăr* (gen.).

Ogaşu lu Fódor (Bor) – ogaş. – După s. *ogaş* + determ. topon. *Fodoru* (gen.).

Ogaşu lu Iáia (Bor) – ogaş. – După s. *ogaş* + determ. antrop. *Iaia* (DNFR, 352) (gen.).

Ogaşu lu Ion (Zg) – terenuri arabile. – După s. *ogaş* + determ. antrop. *Ion* (gen.).

Ogaşu lu Iosív [~iósîv] (Bor) – ogaş. – După s. *ogaş* + determ. antrop. *Iosiv* (gen.).

Ogaşu lu Neagóie (Bor) – ogaş. – După s. *ogaş* + determ. antrop. *Neagoe* (cf. sl. *Njagoe)* (DNFR, 327) (gen.).

Ogaşu lu Pistríţu (Bor) – ogaş. – După s. *ogaş* + determ. antrop. *Pistriţu* (gen.).

Ogaşu lu Rău (PoiMr) – pârâu, izvorăşte din Barniţa şi se varsă în Valea Mare. – După s. *ogaş* + determ. antrop. *Rău* (poreclă) (gen.).

Ogaşu lu Rusalín (Bor) – ogaş. – După s. *ogaş* + determ. antrop. *Rusalin* (DNFR, 391) (gen.).

Ogaşu lu Sâmu (Obr) – ogaş. – După s. *ogaş* + determ. antrop. *Simu* (DNFR, 416) (gen.).

Ogaşu lu Semeníca (Bor) – ogaş. – După s. *ogaş* + determ. topon. *Semenica* (gen.).

Ogaşu lu Staimír (Zer) – ogaş. – După s. *ogaş* + determ. antrop. *Staimir* (DOR, 374, DNFR, 423) (gen.).

Ogaşu lu Túrtu (Obr) – ogaş. – După s. *ogaş* + determ. antrop. *Turtu* (cf. antrop. *Turtă*, *Turtea*, *Turteş*, *Turtilă*, *Turtui*) (DOR, 394) (gen.).

Ogaşu lu Víga (Bor) – ogaş. – După s. *ogaş* + determ. topon., cf. *Cucuiu lu Viga* (gen.).

Ogaşu Lúng (Bor) – ogaş. – După s. *ogaş* + determ. adj. *lung.*

BDD-A6429 © 2009 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-15 01:54:32 UTC)

Ogaşu Lúpului (Dlc) – pârâu, izvorăşte din poiana Laz şi se varsă în Valea Dalciului. – După s. *ogaş* + determ. subst. *lup* (gen.) sau antrop. *Lupu* (gen.).

Ogaşu Mútului (Car) – ogaş. – După s. *ogaş* + determ. antrop. *Mutu*. Cf. *supra La Mutu* (gen).

Ogaşu Negurós (Obr) – ogaş. – După s. *ogaş* + determ. adj. *neguros.*

Ogaşu Păiúşului (Bor) – ogaş. – După s. *ogaş* + determ. subst. *păiuş* (diminutiv al lui *pai*) (gen.).

Ogaşu Peréni (Car) – ogaş. – După s. *ogaş* + determ. n. grup *pereni* (< top. *Păru*).

Ogaşu Pietrós (Obr) – vale îngustă cu pârâu. – După s. *ogaş* + determ. adj. *pietros*.

Ogaşu Pópii (Bor) – ogaş. – După s. *ogaş* + determ. subst. *popă* (gen.).

Ogaşu Pórcului (Obr) – ogaş. – După s. *ogaş* + determ. subst. *porc* (gen.).

Ogaşu Rău (Obr) – vale îngustă cu pârâu. – După s. *ogaş* + determ. adj. *rău.* ***Ogaşu Scắrilor*** (Bor) – ogaş. – După s. *ogaş* + determ. topon. *Scările* (gen.)

Ogaşu Şárului (Bor) – ogaş. – După s. *ogaş* + determ. topon. *Şaru* (gen.).

Ogaşu Ţigánului (Car) – ogaş. – După s. *ogaş* + determ. subst. *ţigan* (gen.).

Ogaşu Văii Lúpului (TRu) – ogaş. – După s. *ogaş* + determ. topon., cf. *Valea Văilup* (gen).

Ogaşu Văcărétei (Car) – teren arabil, drum ce duce spre Văcăreață. – După s. *ogaş* + determ. topon. *Văcăreață.*

Ogaşu Vézii (Bor) – ogaş. – După s. *ogaş* + determ. topon. *Veza* (gen.).

Ogăşélu (Cic) – ogaş cu apă numai când plouă. – După s. dim. *ogăşel*.

Ogoáre (VB) – deal cu fânețe. – După s. *ogor* (pl.) „bucată de pământ cultivată sau cultivabilă; țarină. Câmp semănat cu acelaşi fel de plante (de obicei cereale); teren agricol, proprietate agricolă. Teren arabil folosit ca păşune timp de un an, pentru a fi mai fertil în anii următori; pârloagă” (< scr. *ugar)* (DEX).

Ogoare (Zăv) – deal cu fânețe. V. *supra.*

Ográzi [ográd̦] (Iaz) – luncă. – După s. *ogradă* (pl.) „curte, bătătură. 2. (reg.) Grădină cu pomi fructiferi; livadă. 3. Gospodărie (alcătuită din casă şi acareturi) a unui boier; curte boierească” (< sl. *ograda*) (DEX).

BDD-A6429 © 2009 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-15 01:54:32 UTC)

Ogrăzi (M) – poiană, păşune, izlaz pe Valea Mânzului. V. *supra.*

Ogrăzi (Zer) – grădini. V. *supra.*

Olán (Obr) – izlaz comunal. – După s. *olan* (pl.) „piesă de argilă arsă, de obicei de formă semicilindrică, folosită ca învelitoare a (crestelor) acoperişului, a streşinilor”, „tub de argilă arsă din care se fac canale de scurgere a apei, coşuri pentru fum” (DLR).

Olánu (Bor) – pârâu. V. *supra.*

Olănélu (Bor) – câmpie alpină cu pădure de foioase şi conifere. – După top. *Olanu* + suf. dim. *-el*.

Olşíța (TRu) – teren arabil şi fânețe. – Probabil după un antrop. *Olşița*, cf. s. *oloş* „pitic” (DAR) + suf. dim. *-ița*.

Olteána (Măr) – afluent al Pârâului Şucu, cu o lungime de 11/34 km². – După antrop. pop. (fem.) *Olteana* „locuitoare provenită din Oltenia sau de pe lângă Olt”; „femeia lui Olteanu” sau < adj. *olteana*, cu valoare posesivă, însemnând „proprietatea lui Olteanu” (cf. DTB, VII, 73).

Olteana (PoiMr) – drum forestier şi pârâu repede.

Ométe (Ciut) – groapă. – După s. reg. *omete* „nămete, troian” < scr. *omet* „măturătură” (CADE), „grămadă de zăpadă, troian” (Densusianu, Ț. H., 327). Toponimul nostru ar putea fi raportat şi la un antroponim *Omete* < *om* + suf. cu val. col. *-ete* (cf. Goicu, *Cercetări,* p. 114-115, care dă câteva exemple de antroponime româneşti „descendente ale supranumelui *homō* „om” pe baza PATROM (*Dictionnaire historique de l'anthroponymie romane. Patronymica romanica. Volume II/1. L'homme et les parties du corps humain* (première partie)).

Orăşéni (Iaz) – teren în pantă. – După n. grup *orăşeni* „caransebeşeni”.

Orlea [órl'ea] (Bor) – fânețe. – După sl. *or(ĭ)lja*, adj. pos. „al vulturului”, Petrovici, *Adjective*, 76, v. şi antrop. *Orlea* (DNFR, 346 *apud* DTB, VII; 82), cf. şi Densusianu, Ț. H., 70 .

Óstrovu (Cir) – insulă. – După s. *ostrov* „insulă mai mare. 2. Insulă fluvială formată în urma unui proces de acumulare” (< sl. *ostrovŭ*) (DEX).

Ostrovu din Ogrắzi (Iaz) – ostrov în Ogrăzi. – După s. *ostrov* + determ. topon. *Ogrăzi* precedat de prep. *din*.

Ostrovu lu Nicoréscu (Iaz) – ostrov în Troian. – După s. *ostrov* + determ. antrop. *Nicorescu* (< *Nicoară* (DNFR, 333) + suf. *-escu*) (gen.).

Ostrovu lu Strâmbóń (Iaz) – ostrov în Troian. – După s. *ostrov* + determ. antrop. *Strâmboń* (< *Strâmbu* (DNFR, 428) + suf. *-oń*) (gen.).

Ostrovu Maciovénilor (Ciut) – teren arabil. – După n. grup *macioveni* „cei din localitatea Maciova” (gen.).

Ostrovu Pópii (Iaz) – locul unde s-a despărțit Ieruga în două părți pentru ca apoi să se reunească. – După s. *ostrov* + determ. subst. *popă* (gen.).

BDD-A6429 © 2009 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-15 01:54:32 UTC)

Oşlág (Glb) – pădure. – După s. *oşlag*, var. neînregistrată de dicționare a lui *obşleag* „tăietură de pădure” < germ. *Abschlag* „grămadă de copaci tăiați” (DLR, cf. DTB, VII, 90)

Ou (Zăv) – deal. – După s. *ou*, prin extindere „ridicătură de teren în formă ovală” (DTB, VII, 92).

P

Pádeş (RusM) – munte şi pârâu, izvorăşte din Padeş şi se varsă în Bistra Rusca. – Sugestiile etimologice privind toponimul nostru sunt numeroase – după sl. *pad-* „a cădea”, cf. apel. rus. *padь* „vale”, cf. arom. *pade* „loc, şeş, pajişte” (Iordan, *Top. rom*., 525, Ioniță, *Glosar*, 37, Popescu, *Graiul,* 140). Lingvistul clujean I. Pătruţ, OR, 135 pune sub semnul întrebării explicația propusă de acad. Iordan, şi anume din tema slavă *pad-*, propunând o raportare a toponimului la un antroponim *Padeş* < *Padea* + suf. *–eş*, ca şi *Radeş* < *Radu* + suf. *-eş* etc. Fără a exclude total posibilitatea ca toponimul *Padeş* să provină de la un antroponim omofon, care să fi desemnat pe proprietarul unei anumite moşii sau pe întemeietorul unei localități, Vasile Frățilă e de părere că toponimul *Padeş* ar trebui raportat la un apelativ *padeş* având sensul de „platou” (cf. Frățilă, *Padeş*, 408-417, v. şi Frățilă, *Etimologii*, 149-163). De altfel, Domnia Sa face trimitere la localitatea hațegană Râu de Mori, unde apelativul pare să fie cunoscut de către localnici. Cf. Giuglea, Homorodean, Stan, *Râu de Mori,* 55 care înregistrează un toponim *Fața Pădeşelului* pe care îl explică prin „diminutiv al lui *padeş*, cunoscut în localitate cu sensul «platou mic». Lingvistul timişorean susține cu argumente bine fondate un etimon slav vechi pentru apelativul *padeş* ce stă la baza formării numelui topic *Padeş*.

Padína Cioclodánului (VB) – deal cu fânețe. – După s. *padină* „loc aproape plan sau uşor scobit, de obicei în vârful unui deal sau al unui munte. Mică depresiune, circulară sau alungită, dezvoltată de obicei pe loess prin tasare; crov” (< bg. *padina*) (DEX) + determ. topon. *Cioclodanu* (gen.).

Pádina Mică (Zg) – terenuri arabile. – După top. *Padina* + determ. adj. *mică*.

Pádina Mare (Zg) – terenuri arabile. – După top. *Padina* + determ. adj. *mică*.

Pádina Pádeşului (VB) – fânețe. – După s. *padină* + determ. topon. *Padeş* (gen.).

Pádina Roții [~róțî] (VB) – fânețe şi teren arabil. – După s. *padină* + determ. subst. *roată* (gen.).

Pádina Zmeurárului (VB) – fânețe. – După s. *padină* + determ. subst. *zmeurar* (gen.).

Páltinu (Bor) – pădure de foioase şi conifere. – După s. *paltin*.

BDD-A6429 © 2009 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-15 01:54:32 UTC)

Paltinu (Glb) – deal.

Pánga (Iaz) – deal cu fânețe şi pârâu mic care se varsă în Acsin. – După antrop. *Panga* < *Pangal* cu apocopă (DOR, 342, DNFR, 351) < gr. *Pangalos* „prea frumos”.

Panga (Obr) – livadă. V. *supra.*

Pasionárea (act. ***Ştefan Jianu***) (Car) – stradă.

Pădínile (Băţ) – fânețe. – După s. *pădină* (pl.).

Pădína (Mal) – fânețe. – După s. *pădină*.

Pădína Baicului [pădína bái̯cului̯] (Bor) – câmpie alpină. – După s. *pădină* + determ. topon. *Baicu* (gen.).

Pădína cu Gróşi (M) – poiană submontană împădurită pe Valea Măcişte, „loc drept la poalele dealului, cu lemne tare groase”. – După s. *pădină* + determ. subst. *gros* (pl.) precedat de prep. *cu*.

Pădína la Lac (Măr) – loc drept cu fânețe. – După s. *pădină* + determ. topon. *Lacu* precedat de prep. *la*.

Pădina lu Chirílă (Vos) – teren arabil. – După s. *pădină* + determ. antrop. *Chirilă* (cf. bg. *Kiril)* (DNFR, 117) (gen.).

Pădina lu Lúlă (Bor) – păşune împădurită. – După s. *pădină* + determ. antrop. *Lulă,* v. *supra Frunţile lu Lulă* (gen.).

Pădurea Cárpen (Car) – pădure de foioase. – După s. *pădure* + determ. topon. *Carpen,* cf. *La Carpeni*.

Pădurea cu Buturúgi (RusM) – pădure de foioase şi conifere. – După s. *pădure* „mulțime de copaci care acoperă compact o întindere relativ mare de pământ” (DEX) + determ. subst. *buturugă* (pl.) precedat de prep. *cu*.

Pădurea Dosu Râului (Bor) – pădure de foioase. – După. s. *pădure* + determ. topon. **Dosu Râului*, cf. top. *Râu Mare*.

Pădurea Máliței (Bor) – pădure de foioase. – După. s. *pădure* + determ. topon. *Maliţa* (gen.).

Pădurea Mare (Ciut) – pădure de foioase. – După. s. *pădure* + determ. adj. *mare*.

Pădurea Mare (Dlc) – pădure de foioase şi conifere. V. *supra.*

Pădurea Mare (Vos) – pădure de foioase. V. *supra.*

Pădurea Mare (Zăv) – pădure de foioase în Măgura. V. *supra.*

Pădurea Mică (Zăv) – pădure de foioase. – După. s. *pădure* + determ. adj. *mică*.

Pădurea Múga (Glb) – pădure de foioase. – După s. *pădure* + determ. antrop. *Muga* (DNFR, 319) sau dintr-un radical **mug* (care ar sta la baza lui *mugur*, înrudit cu *mag,* care exprimă o proeminență geografică, v. Ioniță, *Nume*, 200-202).

BDD-A6429 © 2009 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-15 01:54:32 UTC)

Pădurea Răcuínii (Bor) – pădure de foioase pe valea râului Slătinioara. – După. s. *pădure* + determ. topon. *Răcuina*, cf. *Cracu Răcuinii* (gen.).

Pădurea Vărúțu (Var) – pădure de foioase. – După. s. *pădure* + determ. topon. *Văruțu (*< top. *Var* + suf. *-uț)*.

Păduricea [păduríśa] (M) – deal submontan acoperit cu pădure de fag, străbătut de un afluent al râului Marga ce poartă acelaşi nume. – După s. dim. *pădurice*.

Păpuşériu (Zăv) – cale de acces spre Munții Rusca. – După antrop. *Păpuşaru* (cf. *Păpuşă*, *Păpuşaru)* (DOR, 344).

Pârdálnica (TRu) – deal. – După adj. *pârdalnic* „care face năzbâtii” (DEX), prin metaforizare.

Pârleáz la Copáci (Dlc) – drum din cimitir către Copaci. – După s. *pârleaz* „trecătoare îngustă peste gard” (< bulg., sb. *prelaz)* (DEX) + determ. topon. *Copace* precedat de prep. *la*.

Pârleázu de la Chiésu (Zer) – fânețe. – După s. *pârleaz* + determ. antrop. *Chiesu* (< *Chesarie*), cf. şi antrop. *Chesa* < s. cr. *kesa* „pungă” (DNFR, 113) precedat de prep. comp. *de la*.

Pârleazu de la Iván (Zer) – fânețe. – După s. *pârleaz* + determ. antrop. *Ivan* (cf. sl. *Ivan* „Ioan”) (DNFR, 263) precedat de prep. comp. *de la*.

Pârleazu Văcánt (Var) – fânețe. – După s. *pârleaz* + determ. adj. *vacant*.

Pârâu Acsín [părắu acsín] (Var) – pârâu, izvorăşte din Vatra Satului şi se varsă în Bistra. – După s. *pârâu* „apă curgătoare mică; râu mic. 2) Curs de apă format din precipitații atmosferice” (cf. alb. *përrua)* (DEX) + determ. antrop. *Acsin* (cf. *Acsinte*) (DNFR, 21).

Pârâu Acsín (Iaz) – pârâu, se formează în sat şi se varsă în Bistra, cu o lungime totală de 17 km/59 km². – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Acsin* (gen.), v. *supra.*

Pârâu Bárnița (PoiMr) – pârâu, izvorăşte din Măgura şi se varsă în Bistra. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Barnița*.

Pârâu Bărnicioru [~bărniśóru] (PoiMr) – pârâu izvorăşte din Măgura şi se varsă în Bistra. – După s. *pârâu* + determ. topon. **Bărnicioru* < *Bărnița* + suf. *-ior.*

Pârâu Bâii (PoiMr) – pârâu, izvorăşte din Măgura şi se varsă în Bistra. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Bâia* (gen.).

Pârâu Bércului (TRu) – pârâu, izvorăşte din Culmea Borloviței şi se varsă în Slatina. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Bercu* (gen.).

Pârâu Blójului (Măr) – pârâu, izvorăşte din Munții Blojului şi se varsă în Bistra. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Bloju* (gen.).

BDD-A6429 © 2009 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-15 01:54:32 UTC)

Pârâu Bolintúş (Obr) – pârâu. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Bolintuş* (< *Bolintin* (DOR, 25) cu schimbare de sufix *-in*/*-uş*).

Pârâu Boşoróg (M) – afluent al Stârnei. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Boşorog* (poreclă) < adj. *boşorog*.

Pârâu Brádului (TRu) – pârâu, izvorăşte din Culmea Borloviţei şi se varsă în Slatina. – După s. *pârâu* + determ. subst. *brad* (gen.).

Pârâu Bruscălánului (TRu) – pârâu, izvorăşte din Culmea Lazului si se varsă în Valea Turnului. – După s. *pârâu* + determ. subst. *bruscălan* (gen.).

Pârâu Bucovíţa Mică (Bcv) – afluent al Bistrei. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Bucovița Mică*.

Pârâu Bucuruşélu Mic (Obr) – pârâu. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Bucuruşelu Mic* (< *Bucuruşu* + suf. dim. *-el)*.

Pârâu Căprióru (TRu) – pârâu, izvorăşte din Culmea Borlovița şi se varsă în Slatina. – După s. *pârâu* + determ. topon., cf. *Pe Căprioru*.

Pârâu Cărbúna (Iaz) – pârâu, izvorăşte din Poiana Mare şi se varsă în Bistra. – După s. *pârâu* + determ. topon. **Cărbuna* (< *Cărbune* + suf. *-a*).

Pârâu Cătămárului (RusM) – pârâu, izvorăşte din Munții Poiana Ruscă şi se varsă în Bistra Rusca. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Cătămaru* (gen.).

Pârâu Cățelului [~cățáluluı̯] (Băț) – pârâu în masivul Poiana Ruscă. – După s. *pârâu* + determ. subst. dim. *cățel* (gen.).

Pârâu Cățélului (M) – afluent al Stârnei.

Pârâu Cengăilor [părắu śengắı̯lor] (Bcv) – afluent al Bistrei. – După s. *pârâu* + numele de grup *cengăi* < *ceangăi*, sg. *ceangău* „nume dat populației de grai românesc şi maghiar şi de religie catolică, emigrată de-a lungul timpului din sud-estul Transilvaniei în Moldova (mai ales în județul Bacău); (şi la sg.) persoană care face parte din această populație” (< magh. *csángó*) (DEX).

Pârâu Cerbului [părắu śérbuluı̯] (Băț) – pârâu, izvorăşte din Măgura. – După s. *pârâu* + determ. subst. *cerb* (gen.).

Pârâu Chiceanului [parắu kiśánuluı̯] (Băț) – pârâu în masivul Poiana Ruscă, izvorăşte din Chiceanu şi se varsă în râul Cornişor. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Chiceanu* (< top. *Checea* + *-ean*) (gen.).

Pârâu Chéii (PoiMr) – pârâu, izvorăşte din Măgura şi se varsă în Bistra. – După s. *pârâu* + determ. topon., cf. *Dealu Cheii* (gen.).

Pârâu Ciocáne (RusM) – pârâu, se varsă în Rusca. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Ciocan* (pl.).

Pârâu Ciréşului (Cir) – pârâu, se varsă în Bistra. – După s. *pârâu* + determ. subst. *cireş* (gen.).

BDD-A6429 © 2009 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-15 01:54:32 UTC)

Pârâul Cócinii (Vos) – pârâu, izvorăşte din Măgura şi se varsă în Bistra. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Cocinu* (interesantă este forma de gen. masc. prin analogie cu *pârâu*).

Pârâu Cómonii (Băţ) – pârâu, izvorăşte din Comona de Sus. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Comona* (gen.).

Pârâu Cornişoánei (Băţ) – pârâu, izvorăşte din Râpi şi se varsă în Nermeş. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Cornişoańe* (< *Corniş* + suf. *-oańe*) (gen.).

Pârâu cu Aglici [~aglíś] (M) – afluent al Mărguţei. – După s. *pârâu* + determ. subst. *aglică* (pl.) „plantă erbacee care creşte prin pajişti şi păşuni, cu flori albe sau roz, foarte parfumate, şi fructe capsule” (< bulg. *aglica*, sb. *jaglika)* (DEX) precedat de prep. *cu*.

Pârâu cu Ánini (Car) – pârâu. – După s. *pârâu* + determ. subst. *anin* (pl.) precedat de prep. *cu*.

Pârâu cu Boj (M) – afluent al Nermeşului. – După s. *pârâu* + determ. subst. *boj* (< *boji*), pl. lui *boz* „plantă erbacee cu miros neplăcut, cu flori albe şi cu fructe negre” (cf. ucr. *boz*, bg. *băze*) (DEX) precedat de prep. *cu*.

Pârâu cu Bórdu (Băţ) – pârâu, izvorăşte din Prodana şi se varsă în Nermeş. – După s. *pârâu* + determ. subst. *bord* precedat de prep. *cu*. Cf. şi Densusianu, Ţ. H., 65.

Pârâu cu Bordu (M) – afluent al Hodinţului. V. *supra.*

Pârâu cu Cernéle (M) – terasa IV a Bistrei pe partea stângă. – După s. *pârâu* + determ. subst. *cernealĕ* (pl.) precedat de prep. *cu*.

Pârâu cu Imálă (M) – afluent al Stârnei. – După s. *pârâu* + determ. subst. *imală* precedat de prep. *cu*.

Pârâu cu Jâr (Bcv) – pădure de fag în masivul Poiana Ruscă, populată de mistreţi. – După s. *pârâu* + determ. subst. *jir* precedat de prep. *cu*.

Pârâu cu Lespezi [părắu cu lie̯spie̯đ] (M) – afluent al Nermeşului. – După s. *pârâu* + determ. subst. *lespede* (pl.) precedat de prep. *cu*.

Pârâu cu Măru (Măg) – mină de mică. – După s. *pârâu* + determ. subst. *măr* precedat de prep. *cu*.

Pârâu cu Mắru (Măr) – pârâu, izvorăşte din Vârful Runcurel şi se varsă în Bistra. – După s. *pârâu* + determ. subst. *măr* precedat de prep. *cu*.

Pârâu cu Ráci (RusM) – pârâu. – După s. *pârâu* + determ. subst. *rac* (pl.) precedat de prep. *cu*.

Pârâu cu Şánţu (Bcv) – păşune alpină în masivul Poiana Ruscă. – După s. *pârâu* + determ. subst. *şanţ* precedat de prep. *cu*. Luca, *Descoperiri*, 50 vorbeşte despre punctul *Şanţuri*, unde s-a descoperit o spadă medievală.

BDD-A6429 © 2009 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-15 01:54:32 UTC)

Pârâu Dálciu (Măr) – pârâu, izvorăşte de sub Groapa Hobanului şi se varsă în Bistra. – După s. *pârâu* + determ. oicon. *Dalci*.

Pârâu Dalciului (Zer) – pârâu se varsă în Sebeş.

Pârâu de Jos [părắu đe źos] (Bcv) – afluent al Malingei. – După s. *pârâu* + determ. adv. *jos*.

Pârâu de la Cioáce (Obr) – pârâu, izvorăşte de sub Vârful Ascuţita Mare şi se varsă în Vârciorova. – După s. *pârâu* + determ. subst. *cioacă* (pl.) precedat de prep. comp. *de la*.

Pârâu de la Crácu Şumárului (Glb) – pârâu, izvorăşte de sub Culmea Joianului şi se varsă în Purcăriaţa Mare. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Cracu Şumarului* precedat de prep. comp. *de la*.

Pârâu de la Icoánă (PoiMr) – pârâu, izvorăşte din Măgura şi se varsă în Bistra. – După s. *pârâu* + determ. subst. *icoană* precedat de prep. comp. *de la*.

Pârâu de la Scorúş (Glb) – pârâu, se varsă în Vârciorova. – După s. *pârâu* + determ. subst. *scoruş* precedat de prep. comp. *de la*.

Pârâu Deiánului (Zăv) – pârâu. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Deian* (< antrop. *Deia* (DOR, 258) + suf. *-an*) (gen.).

Pârâu Dolea [părắu dụ́ólịa] (Băţ) – pârâu, izvorăşte din Râpi şi se varsă în Nermeş. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Dolea,* cf. *La Dole*. Cf. şi Densusianu, Ţ. H., 63 – *Dolea*.

Pârâu Fătăciunea [părắu fătăśiúńa] (Băţ) – pârâu, izvorăşte din Măgura. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Fătăciunea* (gen.).

Pârâu Floruşului [parắu florúşuluị] (Băţ) – pârâu în masivul Poiana Ruscă, izvorăşte din Vârful Cornul şi se varsă în râul Cornişor. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Floruşu* (gen.).

Pârâu Frásinului (Glb) – pârâu. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Frasinu* (gen.).

Pârâu Groápa Bístrii (Bcv) – afluent al Bistrei. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Groapa Bistrii* (gen.).

Pârâu Hodínţ (Măr) – pârâu, izvorăşte de sub Tâlvele Mici şi se varsă în Bistra. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Hodinţu*.

Pârâu Husarului [părắu husáruluị] (Băţ) – fâneţe. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Husaru* (< s. *husar* „soldat din cavaleria ungurească”) (DNFR, 250) (< ung. *huszár*) (DEX) (gen.).

Pârâu Iéderii (TRu) – pârâu, izvorăşte din Valea Iederii şi se varsă în Slatina. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Iedera* (gen.), cf. *Culmea Iederii*.

Pârâu Icleanului [parắu iclị́ánuluị] (Băţ) – pârâu în masivul Poiana Ruscă. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Iclean* (< adj. *iclean* = *viclean*) (gen.).

BDD-A6429 © 2009 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-15 01:54:32 UTC)

Pârâu Iovănésculuí (Bcv) – afluent al Malingei, „acolo au stat ai lui Iovănescu, care a lucrat la pădure”. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Iovănescu*, cf. top. *Cracu Iovănesculuí, Muchia Iovănesculuí*, (gen.).

Pârâu Izvoréle (PoiMr) – pârâu, izvorăşte din Măgura şi se varsă în Bistra. – După s. *pârâu* + determ. subst. *izvor* (pl.).

Pârâu Lácului (TRu) – pârâu, izvorăşte din Culmea Borloviţei şi se varsă în Slatina. – După s. *pârâu* + determ. topon., cf. top. *Lacu de la Zerveşti* (gen.).

Pârâu Lăcşoáre (TRu) – pârâu, izvorăşte de la Poiana lu Şumărescu şi se varsă în Slatina. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Lăcşor* (pl.).

Pârâu lu Bárnă (M) – afluent al Stârnei. – După s. *pârâu* + determ. antrop. (cf. antrop. *Barna* < magh. *barna* „bour” sau ucr. *barna* „bou cu părul cenuşiu închis”, cf. şi *bârnă*, unde *a* < *â* „(fals) etimologic” (DNFR, 49), cf. şi magh. *barna* „brunet” (Frăţilă, STD, 52) (gen.).

Pârâu lu Brigádă (Iaz) – pârâu mic care se varsă în Ierugă. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Brigadă* < *brigadă* „mare unitate militară, formată dintr-un număr variabil de regimente, batalioane şi divizioane. 2. Formaţie (stabilă) de lucru, compusă din muncitori organizaţi adesea pe echipe şi pe schimburi sau pe faze de operaţie, în vederea îndeplinirii unei sarcini de producţie” (DEX) (gen.).

Pârâu lu Bereuoáńe (Glb) – pârâu, izvorăşte de la Culmea Joianului şi se varsă în Valea Satului. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Bereoane* (< *Ber(e)a* + suf. *-oańe*), cf. *La Bereoane* (gen.).

Pârâu lu Búru (Iaz) – pârâu mic care se varsă în Acsin. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Buru*, cf. top. *Izvoru lu Buru*.

Pârâu lu Chilóm (M) – afluent al Stârnei. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Chilom* (< s. *chilom* (< tc. *külünk(gü)*) „un fel de baltag”, „măciucă”, „lovitură de pumnal” (DNFR, 115)) (gen.).

Pârâu lu Fárcaş (M) – afluent al Stârnei. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Farcaş* (< ung. *farkas* „lup”) (DNFR, 194) (gen.).

Pârâu lu Fata Neagră [părắu lu fáta ńeágră] (Băţ) – pârâu, izvorăşte din Văratic şi se varsă în Nermeş. – După s. *pârâu* + determ. subst. *fată* (gen.) + determ. adj. *neagră*.

Pârâu lu Fríţ (Mal) – pârâu, izvorăşte din Strâmba şi se varsă în Bistra. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Friţ* „domn care a avut o avere mai mare înainte de împărţeala agrară”. Nume german, hipocoristic format cu suf. *-z* de la *Friedrich* sau alte nume (vezi Wolfgang Fleischer, *Die deutsche Personennamen,* Berlin, 1964, p. 25, *apud* Frăţilă STD, 64), v. şi antrop. *Frenţ* (DOR, 277).

Pârâu lu Giúrgi (PoiMr) – pârâu, izvorăşte din Măgura şi se varsă în Bistra. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Giurgi* (gen.), cf. top. *Giurgi*.

BDD-A6429 © 2009 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-15 01:54:32 UTC)

Pârâu lu Góst (Obr) – pârâu. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Gost* (< s. *gost* „musafir, oaspete” (DAR) (< srb. *gost*) (DER).

Pârâu lu Hóba (Iaz) – pârâu mic care se varsă în Acsin. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Hoba*, cf. top. *Fântâna lu Hoba*.

Pârâu lu Lăpădát (M) – afluent al Stârnei. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Lăpădat* (gen.), cf. top. *Groapa lu Lăpădat*.

Pârâu lu Mădă (Glb) – pârâu, izvorăşte din Rămnuţa şi se varsă în Ramna. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Mădă*, cf. top. *Cracu lu Mădă*.

Pârâu lu Mărgánu (Bor) – păşune. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Mărgan* (< top. *Marga* + suf. *-an*).

Pârâu lu Neágu (Bor) – păşune. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Neagu,* v. *supra Neagu*.

Pârâu lu Páia (Iaz) – pârâu mic care se varsă în Acsin. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Paia* (DOR, 341), hipoc. de la *Pavel* (gen.).

Pârâu lu Pópa Jiánu (Iaz) – pârâu mic care se varsă în Acsin. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Popa Jianu.*

Pârâu lu Róşu (Glb) – pârâu, izvorăşte de la Culmea Joianului şi se varsă în Valea Satului. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Roşu* (DNFR, 398) (gen.).

Pârâu lu Stán (VMg) – pârâu, se varsă în Bistra. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Stan* (gen.).

Pârâu lu Stoicán (Ciut) – izlaz comunal. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Stoican* (< *Stoica* + suf. *-an)* (DNFR, 426).

Pârâu lu Stráiţă (Glb) – pârâu, izvorăşte de la Culmea Joianului şi se varsă în Valea Satului. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Straiţă* (poreclă) (< s. *straiţă*).

Pârâu lu Vălintínu (Glb) – pârâu, izvorăşte din Vecsăle şi se varsă în Valea Satului. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Vălintinu,* var. a lui *Valentin*.

Pârâu Lúpului (RusM) – pârâu, izvorăşte din Vârful Boul şi se varsă în Lozna. – După s. *pârâu* + determ. subst. *lup* (gen.).

Pârâu Mare (RusM) – pârâu, se varsă în Rusca. – După s. *pârâu* + determ. adj. *mare*.

Pârâu Mare (VB) – teren arabil. – După s. *pârâu* + determ. adj. *mare*.

Pârâu Mare (M) – afluent al Prejbei. – După s. *pârâu* + determ. adj. *mare*.

Pârâu Márga (VMg) – pârâu ce desparte localitatea Vama Marga de Băuţar. Aici se găseşte fundaţia postului de pază al grănicerilor. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Marga*.

Pârâu Mórii (Iaz) – teren arabil şi fânețe. – După s. *pârâu* + determ. subst. *moară* (gen.).

BDD-A6429 © 2009 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-15 01:54:32 UTC)

Pârâu Mórii (RusM) – pârâu, izvorăşte din Munţii Poiana Ruscă şi se varsă în Bistra Rusca. – După s. *pârâu* + determ. subst. *moară* (gen.).

Pârâu Mărişchii (Vos) – pârâu, izvorăşte din Cocinu şi se varsă în Bistra. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Marişca* (cf. ung. *Mariska* „Mărioara") (DNFR, 293) (gen.).

Pârâu Mic (M) – afluent al Prejbei. – După s. *pârâu* + determ. adj. *mic*.

Pârâu Mấnzului (Băţ) – pârâu, izvorăşte din Solomonu. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Mânzu* (gen.).

Pârâu Mórilor (Glb) – pârâu. – După s. *pârâu* + determ. subst. *moară* (gen. pl.).

Pârâu Munteánului (Bcv) – pădure de fag şi fânețe în masivul Ţarcu-Godeanu. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Munteanu* (gen.).

Pârâu Neágu (TRu) – pârâu, izvorăşte din Culmea Borloviței şi se varsă în Slatina. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Neagu* (gen.).

Pârâu Neámțului (Glb) – pârâu, izvorăşte din Pădurea Pârâu Neamțului şi se varsă în Bistra în dreptul localității Var. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Neamțu* (gen.).

Pârâu Négri (RusM) – pârâu, cu o lungime de 5 km/16 km². – După s. *pârâu* + determ. n. grup *negri* < *negru* „miner".

Pârâu Obrejénilor (Băţ) – pârâu în masivul Poiana Ruscă, izvorăşte din Valea Mânea şi se varsă în Bistra. – După s. *pârâu* + n. grup *obrejeni* „cei din localitatea Obreja".

Pârâu Páltinului (Glb) – pârâu. – După s. *pârâu* + determ. subst. *paltin* (gen.).

Pârâu Petrişór (Vos) – pârâu, izvorăşte din Cocinu şi se varsă în Bistra. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Petrişor* (< antrop. *Petru* + suf. dim. *-işor*).

Pârâu Petrinél (RusM) – pârâu, se varsă în Rusca. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Petrinel* (< antrop. *Petrin* (DNFR, 364) + suf. dim. *-el).*

Pârâu Piétrii (Bor) – pădure amestec. – După s. *pârâu* + determ. subst. *piatră* (gen.).

Pârâu Piétrii (TRu) – pădure de foioase şi conifere şi pârâu, izvorăşte din Valea Pârâu Pietrii şi se varsă în Slatina. – După s. *pârâu* + determ. subst. *piatră* (gen.).

Pârâu Piúţ (PoiMr) – pârâu, izvorăşte din Barnița şi se varsă în Valea Mare. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Piuţ* (< *Piu* (DNFR, 368) + suf. dim. *-uţ*) (gen.).

Pârâu Pléşu (VB) – pârâu, izvorăşte din Pleşu şi se varsă în Bistra. – După s. *pârâu* + determ. topon., cf. top. *Pleşa*, având formă de masc. influențată de determinatul său *pârâu*.

BDD-A6429 © 2009 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-15 01:54:32 UTC)

Pârâu Poieníţii (Bcv) – afluent al Bistrei. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Poienița,* cf. top. *Muntele Poienița* (gen.).

Pârâu Popii (M) – afluent al Slatinei. – După s. *pârâu* + determ. subst. *popă* (gen.).

Pârâu Popii (Băț) – pârâu în masivul Poiana Ruscă, izvorăşte din Dealu Văii şi se varsă în Bistra; fostă păşune alpină, actualmente împădurită. – După s. *pârâu* + determ. subst. *popă* (gen.).

Pârâu Pórcului (RusM) – pârâu, izvorăşte din Tâlva Mare şi se varsă în Bistra Rusca. – După s. *pârâu* + determ. subst. *porc* (gen.), cf. şi top. *Ascuțita Porcului* (gen.).

Pârâu Pórții de Fier a Transilvániei (Bcv) – afluent al Bistrei. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Poarta de Fier a Transilvaniei* (gen.).

Pârâu Poroşíța (Băț) – pârâu, izvorăşte din Măgura. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Poroșița* (< *Poroşu* < *poróş* „foarte roşu, cf. şi *poroş* (despre cai) „nărăvaş” (DNFR, 376) + suf. dim. *-ița*).

Pârâu Préjba (Vos) – pârâu, izvorăşte din Babini şi se varsă în Bistra. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Prejba*.

Pârâu Radomíla (Băț) – fânețe şi pârâu în masivul Poiana Ruscă, izvorăşte din Urzâşte şi se varsă în Bistra. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Radomila*.

Pârâu Ruschíței (Rusț) – pârâu. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Ruschița* (gen.).

Pârâu Sălăşu Mare (Glb) – pârâu, izvorăşte din Vecsăle şi se varsă în Valea Satului. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Şălaşu Mare (*< *sălaş* + determ. adj. *mare)*.

Pârâu Sălătrúc (Măr) – pârâu, izvorăşte de sub Preluca Lungă şi se varsă în Bistra. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Sălătruc,* cf. top. *În Sălătruc*.

Pârâu Sárbului (M) – afluent al Mărguței. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Sârbu* (gen.), cf. top. *Apa Sârbului, Izvoru Sârbului*.

Pârâu Sécului (Băț) – pârâu, izvorăşte din Râpi şi se varsă în Nermeş. – După s. *pârâu* + determ. topon., cf. top. *La Secu* (gen.).

Pârâu Slatina [parắu slắćina] (Băț) – pârâu în masivul Poiana Ruscă, izvorăşte din Lazuri şi se varsă în râul Cornişor. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Slatina*.

Pârâu Slátina (VB) – pârâu, izvorăşte din Măgura Mărgănească şi se varsă în Bistra. V. *supra.*

Pârâu Stănéț (PoiMr) – pârâu, izvorăşte din Barnița şi se varsă în Valea Mare. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Stăneț* (< *Stan* + suf. *-eț*), cf. şi antrop. *Stănete* şi *Stăneață* (DNFR, 424).

BDD-A6429 © 2009 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-15 01:54:32 UTC)

Pârâu Stănéţu Mic (PoiMr) – pârâu, izvorăşte din Barnița şi se varsă în Valea Mare. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Stăneţ* + determ. adj. *mic*.

Pârâu Stárna (Băţ) – pârâu în masivul Poiana Ruscă, se varsă în Bistra. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Stârna*.

Pârâu Surupáta (TRu) – pârâu, izvorăşte de La Moldovini şi se varsă în Slatina. – După s. *pârâu* + determ. subst. *surupata* (< adj. *surupat* „surpat” + suf. top. *-a*).

Pârâu Şipotelor [~sîpoćilor] (Glb) – pârâu. – După s. *vale* + determ. subst. *şipot* (gen. pl.).

Pârâu Şpíţăr (RusM) – pârâu, izvorăşte din Munții Poiana Ruscă şi se varsă în Bistra Rusca. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Şpiţeru* (< s. *şpiţer* „farmacist”) (DNFR, 436) (< ngr. *spets(i)éris)* (DEX).

Pârâu Ştiómfu Mare (Bcv) – afluent al Bistrei. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Ştiomfu Mare.*

Pârâu Ştiómfu Mic (Bcv) – afluent al Bistrei. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Ştiomfu Mic*.

Pârâu Şúcu (Măr) – pârâu, izvorăşte de sub Țarcu şi Muntele Mic şi se varsă în Bistra. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Şucu*.

Pârâu Şucu (VB) – pârâu, izvorăşte din Şucu şi se varsă în Bistra. V. *supra.*

Pârâu Taliánului (Mal) – pârâu. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Talianului* (< *italian* cu afereza lui *i-*) (gen.).

Pârâu Téiului (Băţ) – pădure de foioase în Munții Poiana Ruscă. – După s. *pârâu* + determ. subst. *tei* (gen.).

Pârâu Teiúşului (Car) – pârâu. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Teiuş* (gen.).

Pârâu Tómii (Bcv) – afluent al Bistrei. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Toma* (gen.).

Pârâu Tuşteanului [parắu tuşćánuluị] (Băţ) – pârâu în masivul Poiana Ruscă, izvorăşte din Dealul Văii şi se varsă în Stârna. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Tuştean* (< oicon. *Tuştea* + suf. *-ean*) (gen.), cf. şi Densusianu, Ț. H., 70.

Pârâu Úrsului (Măr) – pârâu, izvorăşte din Urdee şi se varsă în Bistra. – După s. *pârâu* + determ. subst. *urs* (gen.).

Pârâu Válea Lúpului (Bcv) – afluent al Bistrei. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Valea Lupului* (gen.).

Pârâu Vădắnii (Cir) – deal şi pârâu, izvorăşte din Scărişoara şi se varsă în Bistra. – După antrop. *Vădana* (< s. *vădană* „văduvă”) (DNFR, 481).

Pârâu Văránului (Var) – teren arabil. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Văran* (< top. *Var* + suf. *-an*) (gen.).

BDD-A6429 © 2009 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-15 01:54:32 UTC)

Pârâu Vărăngúț (Măr) – pârâu, izvorăşte din Munții Baicu şi se varsă în Bistra. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Vărănguț* < top. *Varăngu* + suf. dim. *-uț*.

Pârâu Vărăticu (PoiMr) – pârâu, izvorăşte din Măgura şi se varsă în Bistra. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Văraticu* (gen.).

Pârâu Vârciorova [~vârśioróva] (Obr) – pârâu, izvorăşte de sub Vârful Ascuțita Mică şi se varsă în Bistra. – După s. *pârâu* + determ. topon. *Vârciorova*.

Pârâurile la Crúce [părắile la crúśe] (Glb) – trei izvoare ce izvorăsc din Bogdanu şi se varsă în Valea Glimbocii. – După s. *pârâu* (pl.) + determ. subst. *cruce* precedat de prep. *la*.

Pârâurile lu Mítru (Glb) – pârâu, izvorăşte din Bogdanu şi se varsă în Valea Glimbocii. – După s. *pârâu* (pl.) + determ. antrop. *Mitru* (cf. bg. *Mitro* sau < *Dumitru*) (DNFR, 311) (gen.).

Pârâurile Seci [~săś] (Glb) – pârâu, izvorăşte din Gruni şi se varsă în Ramna. – După s. *pârâu* (pl.) + determ. adj. *seci*.

Pârâurile lu Dábu (Glb) – pârâu, izvorăşte din Bogdanu şi se varsă în Valea Satului. – După s. *pârâu* (pl.) + determ. antrop. *Dabu*, cf. top. *Fața Dabului*.

Pârâúțu Negura [părăúțu ńégura] (Var) – pârâu, izvorăşte din Negura şi se varsă în Văruțu. – După s. dim. *pârâuț* + determ. topon. *Negura*.

Pârâúțu Tongea [~tónźa] (Var) – pârâu, izvorăşte din Pădurea Văruțu şi se varsă în Acsin. – După s. *pârâuț* + determ. antrop. *Tongea* (cf. *Tongu*) (DNFR, 458).

Pe Bálota (PoiMr) – drum spre Muntele Mic. – După antrop. *Balota*, cf. top. *Balota* precedat de prep. *pe*.

Pe Bistrúş (Ciut) – deal. – Cf. *bystrŭ* „repede” şi „limpede”, care stă la baza toponimului *Bistra* + suf. dim *-uş* precedat de prep. *pe*.

Pe Blóju (PoiMr) – drum spre *Bloju*. – După top. *Bloju* precedat de prep. *pe*.

Pe Bóu (TRu) – mină de cărbuni. – După top. *Bou* precedat de prep. *pe*.

Pe Brátońa (PoiMr) – drum forestier. – După top. *Bratonea*, precedat de prep. *pe*.

Pe Căprióru (TRu) – mină de cărbuni. – După s. *căprior* „animal rumegător sălbatic, mai mic decât cerbul, cu picioare subțiri şi agile, cu coarne mici (*Capreolus capreolus*) (< lat. *capriolus*) (DEX) precedat de prep. *pe*.

Pe Cărắri (Măr) – cale de acces spre Măgura. – După s. *cărare* (pl.) precedat de prep. *pe*.

Pe Cărări (PoiMr) – drum spre Măgura.

BDD-A6429 © 2009 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-15 01:54:32 UTC)

Pe Cấmp (Mal) – izlaz comunal. – După s. *câmp* precedat de prep. *pe*.

Pe Craci [cráś] (Zer) – deal către localitatea Var. – După s. *crac* (pl.), precedat de prep. *pe*.

Pe Coásta Sébeşului (Car) – loc pe malul Sebeşului. – După s. *coastă* + determ. topon. *Sebeş* (gen.) precedat de prep. *pe*.

Pe Cracu Juleştiului [~juléşćiuluị] (Dlc) – drum. – După s. *crac* + determ. topon., cf. top. *Gruńu Juleştiului* (gen.).

Pe Deal [~đál] (Bor) – deal cu teren arabil. – După s. *deal* (pl.), precedat de prep. *pe*.

Pe Deal (Var) – deal cu fânețe.

Pe Dósu Şópotului (Dlc) – drum. – După s. *dos* + determ. topon. *Şopotu* (gen.).

Pe Fáță (Vos) – teren arabil. – După s. *față* precedat de prep. *pe*.

Pe Grind (Măr) – loc cu fânețe. – După s. *grind* precedat de prep. *pe*.

Pe Groápă (Măg) – teren arabil. – După s. *groapă* precedat de prep. *pe*.

Pe Jugắńe (TRu) – deal. – După s. *jug* „munte, şir de munți” + suf. *-an* (cf. Homorodean, *Vechea vatră*, p. 141, 195) precedat de prep. *pe*.

Pe Múchie (RusM) – parte de sat. – După s. *muchie* precedat de prep. *pe*.

Pe Nedeia [~ńeđéịa] (PoiMr) – drum spre Buza Nedeii. – După top. *Nedeia* precedat de prep. *pe*.

Pe Ogáş (Zer) – izlaz. – După s. *ogaş* precedat de prep. *pe*.

Pe Rấpă (Mal) – loc prăpăstios la marginea Bistrei Mărului. – După s. *râpă* precedat de prep. *pe*.

Pe Rấpi (M) – teren accidentat. V. *supra.*

Pe Răpóg (Măr) – cale de acces spre dealuri. – După s. *răpog* precedat de prep. *pe*.

Pe Sébeş (TRu) – teren arabil. – După top. *Sebeş* precedat de prep. *pe*.

Pe Şebeş (Car) – teren arabil.

Pe Slátina (Măr) – trecerea către satul Marga. – După top. *Slatina* precedat de prep. *pe*.

Pe Slátina (TRu) – teren arabil. V. *supra.*

Pe Stréche (Zer) – fânețe. – După s. *streche* „nume dat mai multor specii de insecte foarte vătămătoare pentru animalele domestice” (< bg. *străk*) (DEX) precedat de prep. *pe*.

Pe Şása (Măr) – trecerea către comuna Turnu Ruieni. – După adj. *şes*, fem. *şasă* „neted, întins; plan. 2. S.n. Întindere vastă de pământ, fără diferențe (mari) de nivel, situată la mică altitudine; câmpie; suprafață plană

BDD-A6429 © 2009 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-15 01:54:32 UTC)

de pământ situată într-o depresiune" (< lat. *sessus*) (DEX), prin substantivizare, precedat de prep. *pe*.

Pe Şúcu (PoiMr) – drum forestier. – După top. *Şucu* precedat de prep. *pe*.

Pe Şuculéțu (PoiMr) – drum spre Şuculeţu. – După top. *Şuculeţu* (< dimin. de la *Şucu*) precedat de prep. *pe*.

Pe Úlița Biséricii (Ciut) – drum. – După apel. *uliță* + determ. subst. *biserică*.

Pe Úliță la Miştóc (Ciut) – drum. – După antrop. *Miştoc* (cf. antrop. *Mitoc*, *Mitoşeriu*, (DOR, 323) < s. *mitoc* „mănăstire mică subordonată unei mănăstiri mai mari. 2) Casă sau grup de case care aparţineau unei mănăstiri şi serveau ca loc de găzduire (pe lângă aceasta)" (< sl. *metohŭ)* (DEX) cu epenteza lui *ş*.

Pe Vále (TRu) – teren arabil. – După s. *vale* „izvor", „pătură minerală continuă infiltrată între celelalte straturi ale solului; filon" (< lat. *vena)* (DEX) precedat de prep. *pe*.

Pe Vână (Zer) – teren arabil. După s. *vână* „izvor".

Pe Zăvói (TRu) – drum spre cimitir şi teren arabil între Sebeş şi Valea Turnului. – După top. *Zăvoi* precedat de prep. *pe*.

Pepiniéră în Vlădean [~vlăʤán] (Măr) – şes. – După s. *pepinieră* „teren rezervat pentru înmulţirea şi formarea plantelor erbacee sau lemnoase până la plantarea lor pe locul definitiv" (< fr. *pépinière*) (DEX) + determ. topon. *Vlădean* cu prep. *în.*

Pepiniéră pe Brátonea (Măr) – plantaţie de brazi. – După s. *pepinieră* + determ. topon. *Bratonea* cu prep. *pe*.

Pepinieră pe Vale (Măr) – plantaţie de brad. – După s. *pepinieră* + determ. subst. *vale* cu prep. *pe*.

Peste Ápă (M) – terasa I a Bistrei, pe partea dreaptă, teren arabil. – După s. *apă* „râu, pârâu" (DEX) precedat de prep. *peste.*

Peste Bístra (Iaz) – teren arabil. – După top. *Bistra* precedat de prep. *peste*.

Peste Tímiş (Iaz) – teren arabil. – După hidronimul *Timiş* < indoeurop. **thib-* „nămolos" (< **ti* „a se muia, a se scurge") cu transformarea lui *b* în *m* ca în *Timac(h)us* > *Timoc* (Dan Sluşanschi, *Tisa-Timiş-Prahova*, în *Studii de tracologie*, I, Bucureşti, 1976, 15-16, v. şi Frăţilă, STD, 15-17) + suf. *-eş/-iş* (v. Drăganu, *Românii*, 246-247; G. Schramm, *Der rümanische Name der Donau*, în DR, (NS), I, 1973, p. 72, *apud* Creţan, Frăţilă, *Dicţionar*, 10), precedat de prep. *peste*.

Péştera Crúcii (RusM) – peşteră. – După s. *peşteră* „cavitate, scobitură naturală subterană adâncă şi mare, formată prin dizolvarea unor roci solubile de către apele de infiltraţie; grotă, cavernă, prin extindere –

BDD-A6429 © 2009 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-15 01:54:32 UTC)

vizuină, bârlog" (< sl. *peštera)* (DEX) + determ. topon., cf. top. *Dealu Crucii* (gen.).

Piátra Álbă (Bor) – câmpie alpină, pădure de foioase şi răşinoase. – După s. *piatră* „nume generic pentru orice rocă solidă, dură şi casantă răspândite la suprafaţa sau în interiorul pământului; (şi la pl.) fragment de dimensiuni şi de forme diferite dintr-o astfel de rocă; prin extindere – material fabricat pe cale artificială pentru a înlocui, cu diverse întrebuinţări, rocă naturală" (DEX) + determ. adj. *albă*.

Piatra Albă (Mal) – deal cu pajişte, loc stâncos pe muntele Măgura. V. *supra.*

Piáţa 23 Augúst (act. ***Piaţa Revoluţiei***) (Car) – stradă. – După s. *piaţă* „loc special amenajat unde se face comerţ cu mărfuri, mai ales cu produse agroalimentare; loc întins şi deschis dintr-o localitate, unde se întâlnesc sau se întretaie mai multe străzi, adesea amenajat cu spaţii verzi, statui etc." (DEX) + determ. *23 August*, fostă zi naţională a României comuniste. Numele actual al străzii face referire la Revoluţia din 1989.

Piaţa Lémnelor (Car) – stradă. – După s. *piaţă* + determ. subst. *lemn* (pl. gen.).

Piaţa Repúblicii (act. ***Piaţa General Dragalina***) (Car) – stradă. – După s. *piaţă* + determ. subst. *republică* (gen). Numele actual al străzii face trimitere la Generalul Dragalina, din Caransebeş, care a murit pe front în luptele de pe Jiu din Primul Război Mondial.

Pieptu cu Tei [pi̯éptu cu ké̯i] (M) – culme submontană acoperită cu păduri de foioase. – După s. *piept* „coastă de deal, de munte etc.; povârniş" (< lat. *pectus)* (DEX) + determ. subst. *tei* cu prep. *cu*.

Pietrele Álbe [pi̯étrili~] (Bor) – gol alpin şi izvor, izvorăşte din Pietrele Albe – După s. *piatră* (pl.) + determ. adj. *albe*.

Pietroása (Bor) – câmpie alpină cu fâneţe şi pădure de foioase. – După adj. *pietroasă* (forma feminină) prin substantivizare.

Pietroasa (Mal) – deal împădurit şi pârâu, izvorăşte din Vârfu Bătrân şi se varsă în Bistra. V. *supra.*

Pietroasa (Măg) – deal împădurit. V. *supra.*

Pietrońu Turcului (TRu) – deal. – După s. augum. *pietroń* + determ. antrop. *Turcu* (DNFR, 465) (gen.).

Píga (Bor) – munte în masivul Muntele Mic. – Toponimul ar putea fi raportat la un subst. **pig* sau **pic*, având sensul de „cioc, plisc" sau „pisc, vârf" (cf. dezbaterea privitoare la acest aspect la Vasile Ioniţă, *Mărturii de viaţă pastorală în toponimia Banatului*, în „Studii şi comunicări de etnografie-istorie", Caransebeş, Muzeul judeţean de etnografie şi istorie locală, I, 1975, p. 272-273). Toponimul ar putea fi raportat şi la un antroponim *Piga*.

BDD-A6429 © 2009 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-15 01:54:32 UTC)

Pipirígul Mare (Car) – cartier. – După top. **Pipirig* (< s. *pipirig* „nume dat mai multor plante erbacee care cresc pe malul apelor sau prin locuri umede şi mlăştinoase: a) plantă cu tulpina înaltă, cilindrică, de culoare verde şi cu flori brune-roşcate, îngrămădite în spice la vârful tulpinii *(Schoenoplectus lacustris);* b) plantă cu tulpina formată din trei muchii, cu frunze late, cu flori verzi închis *(Scirpus silvaticus);* c) plantă cu tulpina aspră şi rigidă, de culoare cenuşie-verzuie sau albăstruie, terminată cu un spic care are la capăt un vârf ascuţit *(Equisetum hiemale*); d) plantă erbacee perenă cu tulpina triunghiulară, plină pe dinăuntru, cu frunze liniare cu nervuri paralele şi cu inflorescenţele compuse din 1-4 globuşoare *(Holoschoenus vulgaris)*" (DEX) + determ. adj. *mare*.

Pipirígul Mic (Car) – cartier. – După top. **Pipirig* + determ. adj. *mic*.

Piva Hoţilor [píu̯ă hóţîlor] (Bor) – gol alpin. – După s. *pivă* „dispozitiv având formă cilindrică, care se umplea cu praf de puşcă şi se aprindea, formând o explozie destul de puternică pentru a anunţa sătenii despre vreo eventuală invazie", „stâlp de hotar", (informaţii din anchetă) + determ. subst. *hoţ* (gen. pl).

Pláiu (Dlc) – drum. – După s. *plai* „versant al unui munte sau al unui deal; creastă, culme, vârf al unui munte sau al unui deal; munte, deal mare; regiune de munte sau de deal aproape plană, acoperită în general cu păşuni; drum (sau cărare) care face legătura între poala şi creasta unui munte; potecă; regiune, ţinut; (la pl.) meleaguri" (DEX).

Pláiu Blójului (Măg) – cale de acces spre Bloju. – După s. *plai* + determ. topon. *Bloju* (gen.).

Plaiu Buza Nedeii [~búţa neđéi] (Măr) – cale de acces spre Buza Nedeii. – După s. *plai* + determ. topon. *Buza Nedeii* (gen.).

Plaiu la Vârvu Bătrân (Var) – cale de acces spre Vârfu Bătrân. – După s. *plai* + determ. topon. *Vârfu Bătrân* cu prep. *la*.

Plaiu Lázurilor (M) – culme lină submontană acoperită cu păduri de foioase, leagă valea Nermeş de vârful Prodanei. – După s. *plai* + determ. topon., cf. top. *Faţa Lazurilor* (gen.).

Plaiu lu Sâmión (VB) – deal. – După s. *plai* + determ. antrop. *Sâmion* (< antrop. *Simion*, nume biblic (DNFR, 415) (gen.).

Plaiu lu Zănoága (PoiMr) – munte. – După s. *plai* + determ. topon. *Zănoaga* (gen.).

Plaiu Nedéii [pláiu neđéi] (Mal) – drum spre Muntele Mic. – După s. *plai* + determ. topon. *Nedeia* (gen.).

Plaiu Nedeii (Măg) – drum. V. *supra.*

Plaiu Nedeii (PoiMr) – munte. V. *supra.*

Plaiu Păpuşériului (VB) – deal. – După s. *plai* + determ. topon. *Păpuşeriu* (gen.).

BDD-A6429 © 2009 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-15 01:54:32 UTC)

Plaiu pe Cărări (Măr) – cale de acces spre Măgura. – După s. *plai* + determ. topon. *Cărări* cu prep. *pe*.

Plaiu pe Vále (Măr) – cale de acces spre Măgura. – După s. *plai* + determ. subst. *vale* cu prep. *pe*.

Plaiu Stúrului (Măg) – drum. – După s. *plai* + determ. topon. *Sturu* (gen.).

Plaiu Uşór (VB) – deal cu pantă lină. – După s. *plai* + determ. adj. *uşor*.

Plaiu Zănoága (Măr) – cale de acces spre Zănoaga. – După s. *plai* + determ. topon. *Zănoaga*.

Plaiul Muntelui Mic [~múnćeluị~] (Măg) – drum spre Muntele Mic. – După s. *plai* + determ. topon. *Muntele Mic* (gen.).

Pláţu Blójului (Măr) – depresiune, loc împădurit. – După s. *plaţ* „loc pe care se poate construi o casă, loc de casă; loc împrejmuit în jurul unei clădiri; curte, ogradă; răspântie, răscruce de drumuri; piaţă; (înv.) rampă în galeria unui puţ minier; depozit de materiale miniere (DAR) + determ. topon. *Bloju* (gen.).

Pléşa (TRu) – deal. – După adj. *pleş(ă)* „loc lipsit de vegetaţie, nemâncat de râpi” (Iordan, *Top. rom*., 119) sinonim al lui *pleşuv* (< v. bulg. *plěsĭ* „chelie”, slov. *Pléša*, srb. *Pleš*) (Densusianu, Ţ. H., 68).

Plíscu (Băţ) – vârf de munte. – După s. *plisc*., cf. top. *În Pliscuri*.

Plópi (Măr) – deal cu fânețe. – După s. *plop* (pl.).

Plópii (Bor) – pădure de foiase şi conifere. – După s. *plop* (pl. art.).

Plóştina (Bor) – teren arabil. – După s. *ploştină* „teren umed şi mocirlos; mlaştină” (DEX) (< v. bulg. *ploskcŭ* „lat”, srb. *ploština* „pământ umed”) (Densusianu, Ţ. H., 68).

Ploştina (Car) – teren arabil în Caransebeş. V. *supra.*

Ploştina (TRu) – câmpie. V. *supra.*

Pódu de la Sat (Vos) – pod către Rusca Montană. – După s. *pod* + determ. subst. *sat* cu prep. comp. *de la*.

Pódu Întâi [~întî́ń] (Bor) – păşune, fost pod. – După s. *pod* + determ. numeral ordinal *întâi*.

Pódu Zăvoieńésc (VB) – punte peste Bistra către Cocinu Zăvoienesc. – După s. *pod* + adj. *zăvoienesc* < *zăvoieni* (< top. *Zăvoi* + suf. *-eni*) + suf. adj. *-esc*.

Pogările (Bor) – fânețe. – După apel. neatestat **pogară* „loc defrişat prin ardere”, cf. srb. *pogareti* „a fi distrus de incendiu” (Ioniţă, *Glosar*, 17). Vezi pe larg Ioniţă, *Contribuţii I,* 66-69, 99, cf. şi *gar, gară* „cenuşă de paie, tulei sau bâte de floarea-soarelui (etc.)”, atestat de I. Mării, *Studiind elementul sârbesc în lexicul graiului din Toager. Note (I),* în CL, X (1965), nr. 2, p. 365.

BDD-A6429 © 2009 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-15 01:54:32 UTC)

Poiána [poi̯ána] (Băț) – loc plan cu fânețe. – După s. *poiană* „suprafață de teren în interiorul unei păduri, lipsită de copaci şi acoperită cu iarbă şi cu flori; luminiş” (< sl. *poljana)* (DEX).

Poiana (Car) – stradă. – V. *supra.*

Poiana Borlovánului (Bor) – câmpie alpină. – După s. *poiană* + determ. antrop. *Borlovan* (< top. *Borlova* + suf. *-ean*) (gen.).

Poiana Brádului (Cir) – poiană. – După s. *poiană* + determ. subst. *brad* (gen.).

Poiana Bradului (Glb) – poiană. V. *supra.*

Poiana Cățelului [~cățélului̯] (M) – poiană montană cu păşune pe Valea Stârnii. – După s. *poiană* + determ. topon., cf. top. *Pârâu Cățelului* (gen.). Inițial numele s-ar fi numit **Poiana Pârâu Cățelului*.

Poiana cu Férigă (M) – poiană submontană, acoperită cu ferigă. – După s. *poiană* + determ. subst. *ferigă* cu prep. *cu*.

Poiana cu Nuc (Car) – poiană. – După s. *poiană* + determ. subst. *nuc* cu prep. *cu*.

Poiana de la Pițile Albe (Bor) – poiană cu pădure de răşinoase. – După s. *poiană* + determ. topon. *******Pițile Albe* cu prep. comp. *de la*.

Poiana Fărcăşăşti [~fărcăşắşć] (Bor) – câmpie alpină. – După s. *poiană* + determ. topon. *Fărcăşeşti*.

Poiana Ienăşoáńea (PoiMr) – poiană la poalele Muntelui Mic.– După s. *poiană* + determ. antrop. *Ienăşoańa* (< *Ianeş* (DNFR, 254) + suf. + *-oańe*), cf. şi n. fam. *Ienăşoń* (Densusianu, Ț. H., 77).

Poiana Judelui [~júđelui̯] (Măg) – munte. – După s. *poiană* + determ. antrop. *Jude* (< s. *jude* „demnitar cu diverse atribuții (în vechea organizație administrativă); primar” (DNFR, 269) (gen.).

Poiana Judelui (PoiMr) – poiană în Muntele Mic. V. *supra.*

Poiana Lázu cel Máre (TRu) – fânețe. – După s. *poiană* + determ. topon. *Lazu cel Mare*.

Poiana Liúba (Car) – pădure şi poiană. – După s. *poiană* + determ. antrop. *Liuba* (cf. sl. *Ljuba*) (DNFR, 281).

Poiana lu Bogdáni (M) – păşune alpină pe muchia Țâflei, care urca la Dâmbovița, „acolo au stat ai lui Bogdań”. – După s. *poiană* + n. grup *bogdani* (< antrop. *Bogdan*).

Poiana lu Drăgălínă (Bor) – proprietate privată, fânețe. – După s. *poiană* + determ. antrop. *Drăgălină*, cf. top. *Izvoru lu Drăgălină*.

Poiana lu Frínț (Var) – păşune alpină. – După s. *poiană* + determ. antrop. *Frinț* (gen.).

Poiana lu Ghiermălăşu (M) – poiană submontană cu păduri de foioase şi păşuni naturale pe Valea Mânzu. – După s. *poiană* + determ. antrop. *Ghermălaşu* (poreclă cunoscută în localitate) (gen.).

BDD-A6429 © 2009 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-15 01:54:32 UTC)

Poiana lu Páltin (Cir) – deal. – După s. *poiană* + determ. subst. *paltin* (gen.).

Poiana lu Pótă (M) – poiană submontană cu fânețe naturale la marginea muntelui Măgúra. – După s. *poiană* + determ. antrop. *Potă*, cf. top. *Muchia lu Potă* (gen.).

Poiana lu Stanciu [~stánśu] (PoiMr) – poiană în Zănoaga. – După s. *poiană* + determ. antrop. *Stanciu* (DNFR, 423) (gen.).

Poiana lu Şumăréscu (TRu) – deal în Culmea Iegerii. – După s. *poiană* + determ. antrop. *Şumărescu* < antrop. *Şumaru* < s. *şumar* „pădurar” (< scr. *šumar*) (DEX) + suf. *-escu*) (gen.).

Poiana lu Trífu (Măr) – luminiş. – După s. *poiană* + determ. antrop. *Trifu* (cf. *Trifan*) (DNFR, 461) (gen.).

Poiana lu Zamă [~ḑámă] (Var) – fânețe. – După s. *poiană* + determ. antrop. *Zamă* (poreclă) (gen.).

Poiana Lúngă (Cir) – deal. – După s. *poiană* + determ. adj. *lungă*.

Poiana Mare (Iaz) – plantații de pomi fructiferi. – După s. *poiană* + determ. adj. *mare*.

Poiana Mare (RusM) – poiană pe malul pârâului Loznişoara. V. *supra.*

Poiana Măgúră (TRu) – luminiş în Culmea Măgurii. – După s. *poiană* + determ. topon. *Măgură*.

Poiana Măgulícea [~măgulíśa] (PoiMr) – poiană în Muntele Mic. – După s. *poiană* + determ. topon. *Măgulicea*.

Poiana Múntele Mic (Măg) – luminiş. – După s. *poiană* + determ. topon. *Muntele Mic*.

Poiana Narcíselor (Zer) – rezervație naturală. – După s. *poiană* + determ. subst. *narcisă* (pl.) (gen.).

Poiana Pópii (Măr) – luminiş. – După s. *poiană* + determ. subst. *popă* (gen.).

Poiana Primez [~priméḑ] (Băț) – poiană la hotarul dintre localitatea Marga şi Băuțar. – După s. *poiană* + determ. subst *primez* „perete care desparte două încăperi. 2. Îngrăditură, scândură, bârnă, par, drug care desparte un spațiu în două sau care se pune în grajd între vite, stănog. 3. (în forma: *primiez*) cartilaj care desparte cele două fose nazale. 4. Cercevea în formă de cruce care desparte fereastra în mai multe ochiuri. 5. Perdea de pădure care se află între două poieni. 6. Proptea de lemn cu care se blochează uşa sau poarta. 7. Întăritură făcută în malul unui râu, pentru a-l consolida. 8. Proeminență într-un lemn cioplit” (DAR) (< lat. *permedium*) (cf. şi Densusianu, Ț. H., p. 53, 330).

Poiana Strâgóńului (Bor) – izlaz comunal. – După s. *poiană* + determ. topon. *Strâgońiu* (gen.).

BDD-A6429 © 2009 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-15 01:54:32 UTC)

Poiana Stúru (Măg) – poiană. – După s. *poiană* + determ. topon. *Sturu*.

Poiana Surupátă (M) – poiană montană cu păşune pe culmea Lazurilor, „acoló s-o surupát pământu". – După s. *poiană* + determ. adj. *surupată*.

Poiana Válea Cénchii (Car) – poiană. – După s. *poiană* + determ. topon. *Valea Cenchii*.

Poiéni (Iaz) – deal cu fânețe. – După s. *poiană* (pl.).

Poiéni (Zg) – terenuri agricole. V. *supra.*

Poiénile (Mal) – pajişte. – După s. *poiană* (pl. art.).

Poienile de Jós (Mal) – păşune alpină. – După top. *Poienile* + determ. adv. *jos* cu prep. *de*.

Poienile de Sús (Mal) – păşune alpină. – După top. *Poienile* + determ. adv. *sus* cu prep. *de*.

Poienile Mári (Mal) – pajişte la poalele Muntelui Mic. – După top. *Poienile* + determ. adj. *mari*.

Poieníți (VB) – fânețe. – După s. dim. *poieniță* (pl.).

Poliatcu [polią́tcu] (Bcv) – pădure de răşinoase şi păşune între Valea Mălingiorului şi Ghiorghioane. – După antrop. *Poliatcu,* cf. scr. *poljak* rom. *poleac* „polon", v. şi antrop. *Poleac* (DOR, 351).

Polóştea lu Cắcu [polóşća~] (Bor) – păşune. – După s. „*poloşte*, s. f. (regional, mai ales în Banat) „loc împădurit unde stau vitele şi, mai ales, oile la odihnă (după muls) sau în timpul verii, prin extindere stână; „(prin Ban.) pământ îngrăşat de pe urma excrementelor oilor care au stat mult timp într-un loc" (DLR) + determ. antrop. *Câcu* (gen.).

Poloştea lu Cenghiel (Bor) – păşune împădurită. – După s. *poloşte* + determ. antrop. *Cenghel* (gen.).

Pómii lu Romodán (Car) – fânețe. – După s. *pom* (pl.) + determ. antrop. *Romodan* (nume compus din *Romu* (< *Romul*) + antrop. *Dan* (cf. şi DNFR, 398)) (gen).

Pondele [ponđéle] (Glb) – deal. – Probabil după s. pl. *pondele* „podele", v. şi *pandea* (pl.) „lemn fasonat pentru construcții, cioplit pe două părți" (DAR).

Ponoáve (Mal) – izlaz comunal. – După s. *ponov* (pl.) „teren care se ară şi se seamănă, pământ cultivabil; porumbişte. 2. (Ban.) Inundație" (DLR), v. şi *ponoave* „bucate de pe câmp" (Ioniță, *Glosar*, 32).

Ponoave (TRu) – teren arabil şi fânețe. V. *supra.*

Ponórna (Glb) – deal abrupt şi pârâu, izvorăşte de la Culmea Ramna şi se varsă în Valea Satului. – Apelativul slav *ponorŭ* stă la baza rom. *ponor* „povârniş abrupt sau adâncitură formată prin prăbuşirea, ruperea sau alunecarea unor straturi de teren. 2. Formă de relief rezultată prin asocierea liniară şi laterală a dolinelor, care dă terenurilor calcaroase

BDD-A6429 © 2009 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-15 01:54:32 UTC)

un aspect adâncit" (DEX). Cf. top. slav **Ponorna* < **ponorĭna* < *ponorŭ* + *-ĭna*.

Ponorna Mare (Glb) – deal abrupt. – După top. *Ponorna* + determ. adj. *mare*.

Ponorna Mică (Glb) – deal abrupt. – După top. *Ponorna* + determ. adj. *mică*.

Popilétul (Băţ) – pârâu în masivul Poiana Ruscă, izvorăşte din Dealul Văii şi se varsă în Stârna. – Probabil după s. *copileţ* „lăstar care creşte de la rădăcină sau de la subsuoara frunzei unei plante" (DEX).

Poroşíţa (M) – deal submontan acoperit cu păduri de fag pe Valea Nermeş şi pârâu, afluent al Nermeşului, izvorăşte de sub golul de munte Măgura, se varsă în Bistra. – După adj. *poroş* + suf. dim. *-iţa*, v. cf. top. *Pârâu Poroşiţa*.

Potóc (Dlc) – livezi şi pârâu, izvorăşte din Vălări şi se varsă în Sebeş. – După s. *potoc*, cf. top. *În Potoc*.

Potócu (Car) – pârâu care udă nord-estul oraşului şi vara devine un firicel de apă care poate fi trecut cu piciorul, se întinde pe o suprafaţă de 6 km/10km². V. *supra.*

Prejba [pri̯éjba] (M) – deal submontan, acoperit de fâneţe naturale şi livezi, pe Valea Ruşchiţei şi pârâu, afluent al râului Rusca. – După antrop. paleosl. *Prejba* (Petrovici, SDT, 300).

Prelác (Măg) – teren arabil. – Nume compus *prelac* din prep. *pre* „pe" + s. *lac*.

Prelúca Lúngă (Măr) – fost izlaz comunal, actualmente pădure de brad. – După top. **Prelucă* + determ. adj. *lungă*.

Prelucă [prelúkă] (M) – culme între Tâlve şi Măgura, „îi̯ un lu̯óc gol". – După s. *prelucă* „1. poiană mică de pădure; loc cultivat înconjurat de o pădure sau de un teren sterp; loc nesemănat, rămas în interiorul unui loc semănat; (înv.; în forma: *preloacă*) teren despădurit, arat şi pregătit ca ogor; izlaz, imaş; luncă, crâng, zăvoi; vale îngustă, vâlcea înfundată; spărtură, despicătură, gaură; scobitură, loc prin care se scurge apa" (DAR).

Priboáiele (PoiMr) – fâneţe. – După s. *priboi* (pl. art.) „deal imălos" (informaţie din anchetă), v. şi Iordan, *Top. rom*., 529 care mai dă şi sensurile: „unealtă de oţel în formă de bară, cu un capăt conic, care serveşte, de obicei, la perforarea sau la lărgirea găurilor materialelor metalice; dorn. 2. Băţ lung, terminat la unul dintre capete cu un fel de măciulie, cu care se bat icrele pentru a le curăţa de pieliţe; plantă erbacee cu frunze plăcut mirositoare şi cu flori roşii sau albe *(Géranium macrorrhizum)*; (Reg.) Numele unui dans popular; melodie după care se execută acest dans" (DEX, v. şi Ioniţă, *Glosar*, 32), „loc unde stânca muntelui dă direct în apa râului, fără a rămâne loc de potecă" (CADE).

BDD-A6429 © 2009 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-15 01:54:32 UTC)

Prihódu (Bor) – pădure de foioase şi conifere. – După s. *prihod* „loc în pădure pe unde trece vânatul; potecă, cărare făcută de animalele sălbatice. 2. (în forma: *priod*) loc de trecere printre stânci; trecătoare, pas, posadă, prihodişte. 3. despărţitură la stână unde se închid oile înainte de muls” (DAR) (cf. v. bulg. *prihodište* „sosire”) (Desnsusianu, Ţ. H., 68).

Primăvérii (Car) – stradă. – După s. *primăvară* (gen.).

Prípor (Bcv) – păşune pe valea râului Bista (la strangulare) „un loc îngust”. – După s. *pripor* „coastă de deal sau de munte, pantă abruptă; povârniş. 2. (Reg.) Adăpost de iarnă pentru oi, făcut din împletitură de nuiele sau din stuf şi acoperit cu paie, trestie, cetină de brad etc.” (DEX) (< ucr. *prypir* sau *pryporu* (SMO, 139)).

Prípor (Bor) – fânețe. V. *supra.*

Príporu (Glb) – izlaz comunal. V. *supra.*

Prislóp (Bcv) – pădure de fag spre Zăicani. – După s *prislop* „pas în formă de şa, situat la înălţime” (DEX). Numărul mare al toponimelor româneşti, îndeosebi oronime având formele *Prislop, Prislopu* etc. i-a determinat pe lingvişti să emită numeroase opinii cu privire la etimologia lui. Iordan, *Top. rom*., 216 şi Drăganu, *Românii*, 210 trimit la formele sl. *Prěslopŭ*, scr. *Prěslopĭ*, ucr. *Pryslop*, *pryslop*. Petrovici e de părere că toponimul românesc *Prislop* este creat de români dintr-un cuvânt românesc de origine slavă meridională (Petrovici SDT, 225-236).

Prislop (M) – vale montană în Măgura, acoperită cu pădure de fag, pe Valea Nermeş, „îi o triękătóarie”. V. *supra.*

Prislop (PoiMr) – păşune alpină. V. *supra.*

Prúnii lu Cioc [~śóc] (Bor) – păşune. – După s. *prun* (pl. art.) + determ. antrop. *Cioc* < s. *cioc* (DNFR, 123) (gen.).

Prunii lu Jura [~źúra] (TRu) – izlaz comunal. – După s. *prun*. (pl.) + determ. antrop. *Jura* (cf. ung. *Gyura* „Georgică”, cf. şi bg. *Džura* (DNFR, 270)) (gen.).

Púntea lu Cótu (VB) – punte pe Bistra către luncă. – După s. *punte* „pod îngust (format adesea dintr-o scândură sau dintr-o bârnă) aşezat peste un şanţ, peste o râpă sau peste o apă, care poate fi trecut numai cu piciorul” (DEX) + determ. topon., cf. top. *Cotu Mic* (gen.).

Púntea lu Pârnăvél (VB) – punte peste Bistra către luncă. – După s. *punte* + determ. antrop. *Pârnăvel* (< *Pârvănel* < *Pârvan,* prin metateză + suf. *-el*) (gen.).

Puntea lu Strúţ (VB) – punte peste Bistra către luncă. – După s. *punte* + determ. antrop. *Struţ* (DNFR, 429) (gen.).

Puntea Pádeşului (VB) – punte peste Bistra către Padeş. – După s. *punte* + determ. topon. *Padeş* (gen.).

Púpeza (M) – deal submontan cu fânețe. – După s. *pupăză* (art.).

Purcáriu (Zg) – terenuri agricole. – După un antrop. *Purcariu.*

BDD-A6429 © 2009 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-15 01:54:32 UTC)

Purcăreáța [purcărʼeáța] (Glb) – pârâu, izvorăşte din Pondele şi se varsă în Bistra. – După s. *porcăreață* „locul unde se strâng sau se adăpostesc porcii” (Iordan, *Top. rom*., 457, v. şi Ioniță, *Glosar*, 55).

Purcăreața Mare (Glb) – deal împădurit şi pârâu, izvorăşte din Culmea Joianului şi se varsă în Bistra. – După top. *Purcăreața* + determ. adj. *mare*.

Purcăreața Mică (Glb) – deal împădurit. – După top. *Purcăreața* + determ. adj. *mică*.

Purcăreț [purkărʲéʲț] (M) – afluent al Şipotului şi loc de fânaț, „acoló o fost păşúńe píntru pórś”. – După s. *porcăreață* „loc unde se țin porcii” (DEX), prin schimbare de gen, atras de *pârâu*.

Pustăliu (Bor) – pădure de foioase. – După adj. *pustăliu*, variantă a lui *pustiu*.

BIBLIOGRAFIE. SIGLE ŞI ABREVIERI BIBLIOGRAFICE

CADE = I.-A. Candrea, *Dicționarul limbii române din trecut şi de astăzi* (Dicționarul enciclopedic ilustrat „Cartea Românească”), partea I, Bucureşti, 1931.

Crețan, Frățilă, *Dicționar* = Remus Crețan, Vasile Frățilă, *Dicționar geografico-istoric şi toponimic al județului Timiş*, Timişoara, Editura Universității de Vest, 2007.

Dan Sluşanschi, *Tisa-Timiş-Prahova*, în *Studii de tracologie*, I, Bucureşti, 1976.

DAR = Gheorghe Bulgăr, *Dicționar de arhaisme şi regionalisme*, Bucureşti, EA, 2000.

Densusianu, Ț. H. = Ovid Densusianu, *Graiul din Țara Hațegului*, Bucureşti, Ed. Librăriei Socec, 1915.

DEX = *Dicționarul explicativ al limbii române*, Bucureşti, EA, 1975; (ed. a II-a), Bucureşti, Ed. Univers Enciclopedic, 1998.

DLR = Academia Română, *Dicționarul limbii române*, serie nouă, Bucureşti, 1965 ş.u.

DNFR = Iorgu Iordan, *Dicționar al numelor de familie româneşti*, Bucureşti, EŞE, 1983.

DOR = N. A. Constantinescu, *Dicționar onomastic românesc*, Bucureşti, EA, 1963.

Drăganu, *Românii* = Nicolae Drăganu, *Românii în veacurile IX-XIV pe baza toponimiei şi a onomasticei,* Bucureşti, Imprimeria Națională, 1933.

DTB, II = Rodica Suflețel, Viorica Goicu, *Dicționarul toponimic al Banatului*, II (C), Timişoara, TUT, 1985.

DTB, V = Vasile Frățilă, Viorica Goicu, Rodica Suflețel, *Dicționarul toponimic al Banatului*, V (H-L), Timişoara, TUT, 1987.

DTB, VI = Vasile Frățilă, Viorica Goicu, Rodica Suflețel, *Dicționarul toponimic al Banatului*, VI (M-N), TUT, Timişoara, 1989.

BDD-A6429 © 2009 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-15 01:54:32 UTC)

DTB, VII = Viorica Goicu, Rodica Sufleţel, *Dicţionarul toponimic al Banatului*, VII (O), Timişoara, Ed. Amphora, 1994.
Frăţilă, *Etimologii* = Vasile Frăţilă, *Etimologii. Istoria unor cuvinte*, Bucureşti, Ed. Univers Enciclopedic, 2000.
Frăţilă, *Padeş* = Vasile Frăţilă, *Padeş (Istoria unui cuvânt),* în SCL, XXXVII (1986), nr. 5, p. 408-417.
Frăţilă, STD = Vasile Frăţilă, *Studii de toponimie şi dialectologie*, Timişoara, Ed. Excelsior Art, 2002.
Giuglea, Homorodean, Stan, *Râu de Mori* = G. Giuglea, M. Homorodean, I. Stan, *Toponimia comunei Râu de Mori* (Ţara Haţegului), în FD, V (1963), p. 41-68.
Goicu, *Cercetări* = Viorica Goicu, *Cercetări de onomastică istorică*, Timişoara, Ed. Artpress, 2008.
Goicu, *Note* = Viorica Goicu, *Note de toponimie bănăţeană*, în CCS, II (1984), p. 51-54.
Homorodean, *Vechea vatră* = Mircea Homorodean, *Vechea vatră a Sarmizegetusei în lumina toponimiei*, Cluj-Napoca, Ed. Dacia, 1980.
Ioniţă, *Contribuţii* = Vasile Ioniţă, *Contribuţii lingvistice. Onomastică. Lexicologie 3*, Reşiţa, Ed. „Banatul Montan", 2006.
Ioniţă, *Contribuţii 1* = Vasile Ioniţă, *Contribuţii lingvistice. Onomastică. Lexicologie 1*, Timişoara, Ed. Eurostampa, 2002.
Ioniţă, *Glosar* = Vasile Ioniţă*, Glosar toponimic Caraş-Severin*, Reşiţa, Ed. Casa Corpului Didactic, 1972.
Ioniţă, Vasile, *Mărturii de viaţă pastorală în toponimia Banatului*, în „Studii şi comunicări de etnografie-istorie", Caransebeş, Muzeul judeţean de etnografie şi istorie locală, I, 1975, p. 272-273
Ioniţă, *Nume* = Vasile Ioniţă, *Nume de locuri din Banat,* Timişoara, Ed. Facla, 1982.
Iordan, *Top. rom*. = Iorgu Iordan, *Toponimia românească*, Bucureşti, EA, 1963.
Luca, *Descoperiri* = Sabin Adrian Luca, *Descoperiri arheologice din Banatul românesc*, Sibiu, Editura Altip, 2006.
I. Mării, *Studiind elementul sârbesc în lexicul graiului din Toager. Note (I),* în CL, X (1965), nr. 2, p. 363-370.
MDA = *Micul dicţionar academic,* Academia Română, Institutul de Lingvistică „Iorgu Iordan", Editura Univers Enciclopedic, vol. I, 2001; vol. II, 2002; vol III, 2003; vol. IV, 2003.
Monografia comunei Obreja = Petru Itineanţu (coordonator), *Monografia comunei Obreja,* Caransebeş, Editura Ionescu, 2002.
Pătruţ, OR = Ioan Pătruţ, *Onomastica românească*, Bucureşti, EŞE, 1980.
Petrovici, *Adjective* = Emil Petrovici, *Adjective posesive slave în* ***-j-*** *ca toponimice pe teritoriul R.P.R.*, în SCL, IV, 1953, p. 63-87.
Petrovici, SDT = Emil Petrovici, *Studii de dialectologie şi toponimie,* Bucureşti, EA, 1970 (volum îngrijit de I. Pătruţ, B. Kelemen şi I. Mării).
Popescu, *Graiul* = R. Sp. Popescu *Graiul gorjenilor de lângă munte*, Craiova, Ed. Scrisul românesc, 1931.
SMO = *Studii şi materiale de onomastică*, EA, 1969.

BDD-A6429 © 2009 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-15 01:54:32 UTC)

SIGLE PENTRU LOCALITĂȚILE ANCHETATE

Băuțar = (Băț)
Borlova = (Bor)
Bucova = (Bcv)
Caransebeş = (Car)
Cicleni = (Cic)
Cireşa = (Cir)
Ciuta = (Ciut)
Cornişoru = (Crn)
Dalci = (Dlc)
Glimboca = (Glb)
Iaz = (Iaz)
Măgura = (Măg)
Mal = (Mal)
Marga = (M)
Măru = (Măr)
Obreja = (Obr)
Ohaba = (O)
Oțelu Roşu = (OR)
Poiana Mărului = (PoiMr)
Preveciori = (Prev)
Rusca Montană = (RusM)
Ruschița = (Rusț)
Turnu Ruieni = (TRu)
Valea Bistrei = (VB)
Vama Marga = (VMg)
Var = (Var)
Voislova = (Vos)
Zăvoi = (Zăv)
Zerveşti = (Zer)
Zlagna = (Zg).

LA TOPONYMIE DES VALLÉES DE BISTRA ET DE SEBEŞ. GLOSSAIRE (III)

(Résumé)

L`article vient compléter le glossaire toponymique publié dans les numéros antérieurs de cette revue (lettres A-F; G-M). Dans le présent travail on analyse les toponymes des vallées de Bistra et de Sebeş, département de Caraş-Severin, Roumanie. Les noms de lieux ont été enregistrés à la suite d`amples enquêtes. On a consulté également un grand nombre de documents historiques (publiés ou en manuscrit) et des matériaux cartographiques qui se trouvent aux Archives d`État de Caransebeş.

Les articles de glossaire sont organisés en fonction de la nature des noms. Les microtoponymes donnent des informations sur l`aspect géographique du terrain, sur l`importance économique et sur leur localisation. On indique aussi le sens et l`origine des appellatifs qui sont à la base des noms propres.

BDD-A6429 © 2009 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-15 01:54:32 UTC)